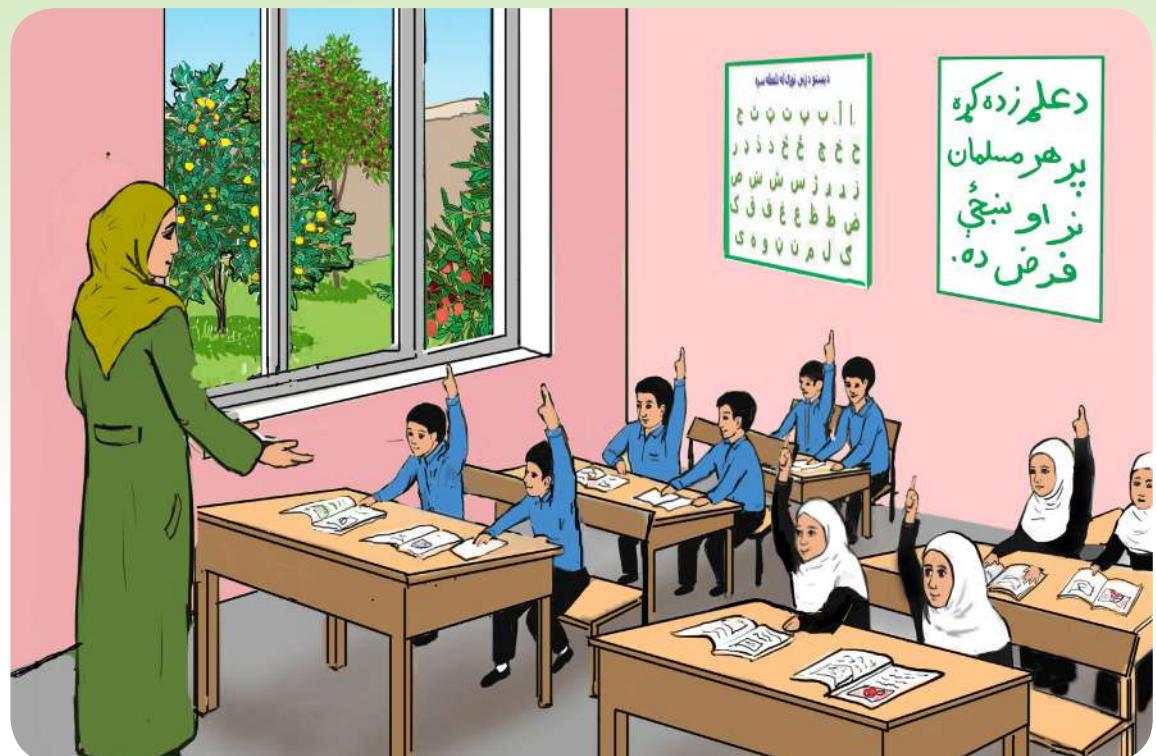

پښتو

دویم ټولکۍ

پښتو - د ټولکۍ

ت	پ	ب	آ	ا
ح	چ	ج	ث	ټ
د	د	خ	ه	څ
ژ	ز	د	ر	ذ
ص	بن	ش	س	د
غ	ظ	ط	ض	پ
ل	گ	ک	ق	ف
هـ	و	نـ	نـ	مـ
ئـ	يـ	يـ	يـ	يـ

ملي سرود

دا عزت د هر افغان دی
هر بچی یې قهرمان دی
د بلوڅو د ازبکو
د ترکمنو د تاجکو
پامیریان، نورستانیان
هم ايماق، هم پشه يان
لکه لمړ پرشنه آسمان
لکه زړه وي جاويدان
وايو الله اکبر وايو الله اکبر

دا وطن افغانستان دی
کور د سولې کور د توري
دا وطن د ټولو کوردي
د پښتون او هزاره وو
ورسره عرب، گوجر دی
براھوي دي، قزلباش دي
دا هېواد به تل حليري
په سينه کې د آسيابه
نوم د حق مودي رهبر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

پښتو

دویم ټولگی

کال: ۱۳۹۸ ه.ش

د کتاب خانگر تیاوې

مضمون: پښتو

مؤلفین: د تعلیمي نصاب د پښتو ژبې او ادبیاتو خانگې د درسي کتابونو مؤلفین

اپدېټ کوونکۍ: د پښتو ژبې او ادبیاتو د اپدېټ خانگې غړي

تولګۍ: دویم

د متن ژبه: پښتو

انکشاف ورکوونکۍ: د تعلیمي نصاب د پراختیا او درسي کتابونو د تأليف لوی ریاست

خپروونکۍ: د پوهنې وزارت د اړیکو او عامه پوهاوی ریاست

د چاپ کال: ۱۳۹۸ هجري شمسی

د چاپ ځای: کابل

چاپ خونه:

برېښنالیک پته: curriculum@moe.gov.af

د چاپ او خپروونی حق له پوهنې وزارت سره خوندي دی.

دا کتاب د "افغان ماشومان یې لولي" پروژې په تخيکي مرسته تأليف
شوی دی.

د پوهنې د وزیر پیغام

اقرأ باسم ربک

د لوی او بیونکی خدای ﷺ شکر په ظای کوو چې مور ته بی ژوند رابنلی او د لوست او لیک له نعمت خخه بی برخمن کړي يو، او د الله تعالی پر وروستي پیغمبر محمد مصطفی ﷺ چې الهی لومړنی پیغام ورته (لوستل) و، درود وايو.

خرنګه چې ټولو ته بنکاره د ۱۳۹۷ هجري لمريز کال د پوهنې د کال په نامه ونمول شو، له دي امله به د گران هپواد بنیونیز نظام، د ژورو بدلونونو شاهد وي. بنیونکی، زده کونکی، کتاب، بنیونځی، اداره او د والدينو شوراګانې د هپواد د پوهنیز نظام شپرگونی بنستیز عناصر بلل کېږي، چې د هپواد د بنیونې او روزنې په پراختیا او پرمختیا کې مهم رول لري. په داسې مهم وخت کې د افغانستان د پوهنې وزارت د مشترابه مقام، د هپواد په بنیونیز نظام کې د دودې او پراختیا په لور بنستیزو بدلونونو ته ژمن دي.

له همدي امله د بنیونیز نصاب اصلاح او پراختیا، د پوهنې وزارت له مهمو لومړیتوبونو خخه دي. همدارنګه په بنیونځیو، مدرسوا او ټولو دولتي او خصوصي بنیونیزو تأسیساتو کې، د درسي کتابونو محظوا، کیفیت او توزيع ته پاملنې د پوهنې وزارت د چارو په سر کې ظای کړي. مور په دي باور يو، چې د باکیفیته درسي کتابونو له شتون پرته، د بنیونې او روزنې اساسی اهدافو ته رسپدلي نه شو. پورتنيو موخو ته د رسپدو او د اغښناک بنیونیز نظام د رامنځته کولو لپاره، د راتلونکی نسل د روزونکو په توګه، د هپواد له ټولو زړه سواندې بنیونکو، استادانو او مسلکي مدیرانو خخه په درنایو هيله کوم، چې د هپواد بچيانو ته دي د درسي کتابونو په تدریس، او د محظوا په لېردولو کې، هیڅ دول هڅه او هاند ونه سپموي، او د یوه فعال او په دینې، ملي او انتقادی تفکر سمبال نسل په روزنه کې، زیار او کوبنښ وکړي. هره ورڅ د ژمنې په نوي کولو او د مسؤولیت په درک سره، په دي نیت لوست پیل کړي، چې دن ورڅي گران زده کونکی به سبا د یوه پرمختللي افغانستان معماران، او د ټولنې متمدن او ګټور او سپدونکي وي.

همدا راز له خوبو زده کونکو خخه، چې د هپواد ارزښتاکه پانګه ده، غوبښنه لرم، خو له هر فرصت خخه ګټه پورته کړي، او د زده کړي په پروسه کې د ئیرکو او فعالو ګډونوالو په توګه، او بنیونکو ته په درنایو سره، له تدریس خخه بنه او اغښناکه استفاده وکړي.

په پای کې د بنیونې او روزنې له ټولو پوهانو او د بنیونیز نصاب له مسلکي همکارانو خخه، چې د دي کتاب په لیکلو او چمتو کولو کې بې نه ستړې کېدونکې هلې څلې کړي دي، منه کوم، او د لوی خدای ﷺ له دربار خخه دوى ته په دي سپیڅلې او انسان جوړونکې هڅي کې بريا غواړم.

د معیاري او پرمختللي بنیونیز نظام او د داسې ودان افغانستان په هيله چې وګړي بې خپلواک، پوه او سوکاله وي.

د پوهنې وزیر

دکتور محمد میرویس بلخي

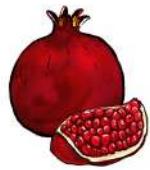
لر لیک

اونی	مح
لومپری اونی	۶-۱
دوپمه اونی	۱۲-۷
دریمه اونی	۱۸-۱۳
خلورمه اونی	۲۴-۱۹
پنخمه اونی	۳۰-۲۵
شپرمه اونی	۳۶-۳۱
اوومه اونی	۴۲-۳۷
اتمه اونی	۴۸-۴۳
نهمه اونی	۵۴-۴۹
لسمه اونی	۶۰-۰۰
یوولسمه اونی	۶۶-۶۱
دولسمه اونی	۷۲-۶۷
دیارلسمه اونی	۷۸-۷۳
خوارلسمه اونی	۸۴-۷۹
پنخلسمه اونی	۹۰-۸۵
شپارسمه اونی	۹۶-۹۱
اووه لسمه اونی	۱۰۲-۹۷
اتلسمه اونی	۱۰۸-۱۰۳
نولسمه اونی	۱۱۴-۱۰۹
شلمه اونی	۱۲۰-۱۱۵
یوبیشتمه اونی	۱۲۶-۱۲۱
دو ویشتمه اونی	۱۳۲-۱۲۷
درویشتمه اونی	۱۳۸-۱۳۳
خلور ویشتمه اونی	۱۴۴-۱۳۹
پنخه ویشتمه اونی	۱۵۰-۱۴۵
شپر ویشتمه اونی	۱۵۶-۱۵۱
اووه ویشتمه اونی	۱۶۲-۱۵۷
اته ویشتمه اونی	۱۶۸-۱۶۳

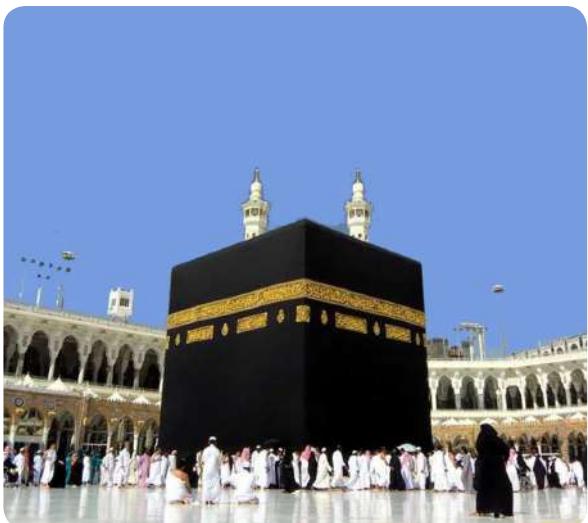
اِنسان	ان سان
اَخْتَر	اخ تر
اِمَام	اِ مام
پیدا	پي دا

ا

الله جَلّ جَلالُه

الله جَلّ جَلالُه يو دى. قُرآن كريم دالله جَلّ جَلالُه كتاب دى. مورب تول الله جَلّ جَلالُه پیدا کري يو.

مورب د الله جَلّ جَلالُه
بنده گان يو.

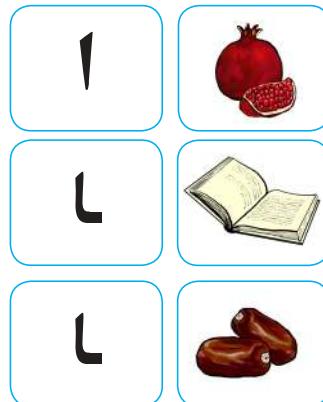

الله جَلّ جَلالُه ڈپِ مهربانه
دى. مورب مؤمنان يو. مورب
د الله جَلّ جَلالُه عبادت
کوو.

ام سا	امسا
اسلام	اسلام
عبدات	عبدات
پیدا	پیدا

الله (جل جلاله)

تپی پیشو

لیکل

کمال	ک مال
جَلال	جَ لال
جمال	جَ مال
دِبَوال	دِبَ وال

ل

لَيلا او لَبِمَه

لَيلا او لَبِمَه په نانځکو لوبي کولي. لَيلا د
نانځکي پر تَندي لاس کېښود. ويپه ويل: وي! سَخته تَبه يې ده. لَبِمَه وويل: کلينيک ته به

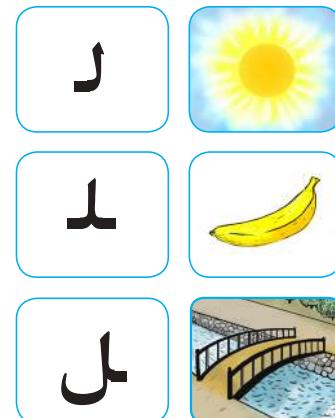
يې بيوسو. د لَيلا ورور پونتنه و کره: کلينيک خه ته وايي؟ لَبِمَه وويل: په کلينيک کې د ناروغانو عِلاج

کېږي.

لَيْلا	لِيلَا
لِبْمَه	لِبْمَه
مِبْلَمْنَه	مِبْلَمْنَه
دَرْمَل	دَرْمَل

تپی پیشو

لِيلَا او لِبْمَه

لیکل

ا

ا

ا

م

م

ل

(مهرانه، لری)

۱-الله جل جلاله د بـر دـی.

(کور، عبادت)

۲-موبد الله جل جلاله کـوو.

(لوبی، کلینیک)

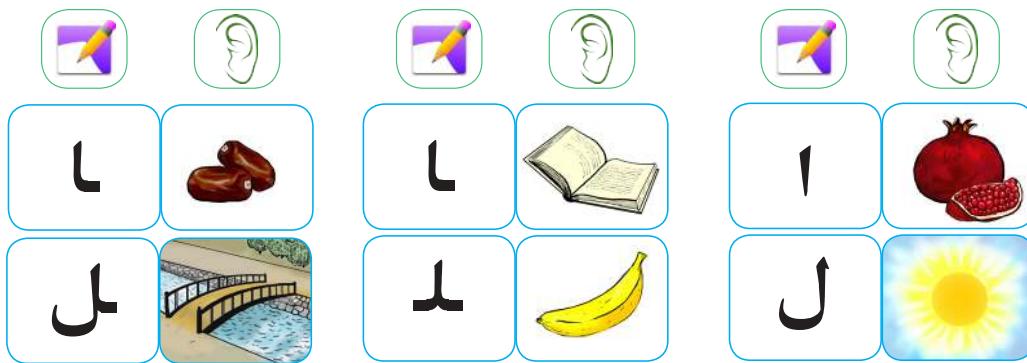
۳-لـیلا او لـیمـی کـولـی.

(نانـحـکـه، کـپـرـی)

۴-پـه کـلـینـیـکـ کـی دـنـارـوـغـانـوـ عـلـاجـ.

الله (جل جلاله)

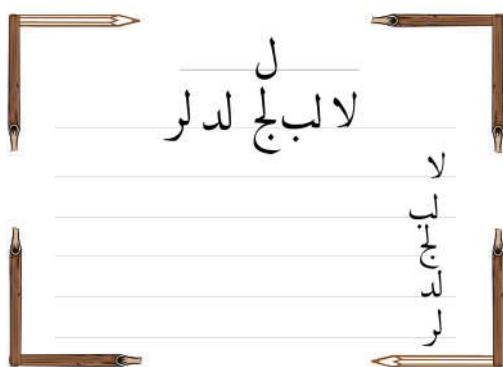
هجا

کا لی	کالی	پی دا	پیدا
جو مات	جومات	ز ما	زما
خوشحال	خوشحال	دُعا	دُعا

املا

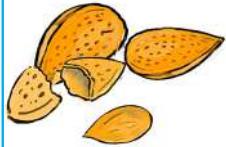
لیلا او لمہ

کِتاب	کِتاب
حِساب	حِساب
تَواب	تَواب
کَباب	کَباب

ب

د حِساب کِتاب

بَرک او بَريالي سره تولگيوال وو. بَرک په حِساب کې تَکرہ و. د بَريالي حِساب بنه نه وزده. له بَرک خخه يې پوبنتنه وکړه: ته حِساب خنګه زده کوي؟

بَرک وویل: زه يې له ورور خخه زده کوم. بَريالي هم له خور سره حِساب پَیل کړ. ورو ورو يې حِساب زده شو. او س په حِساب بنه پوهېږي.

بَرْ يَا لِي	بَرْ يَا لِي
تَ بَرْ	تَ بَرْ
عِبَادَت	عِبَادَت
مَكَتب	مَكَتب

ب

بـ

بـ

د حِساب کتاب

د مور او پلار حَقُونَه

لیکل

ماشوم	ما شوم
بادام	با دام
سلام	سَلام
اسلام	اسْلام

حضرت مُحَمَّد (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)

زمور پیغمبر حضرت مُحَمَّد (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نومپری.

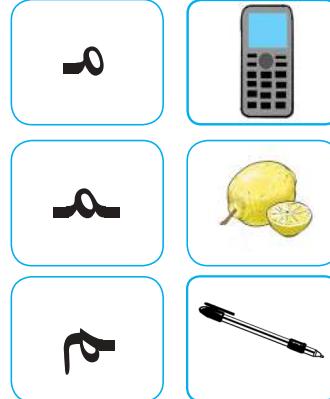

هغه ڏٻر مهربانه و. له ماشومانو سره ٻي ڏٻر هينه کوله.
د ماشومانو لوبي ٻي خوبنپدې.
حضرت مُحَمَّد (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
به ويـل: د لور او زوي فرقـه کـويـ.
له دوارو سـره هـينـه وـکـرـئـ.
پـه دـوارـو تـعلـيمـ وـکـرـئـ.

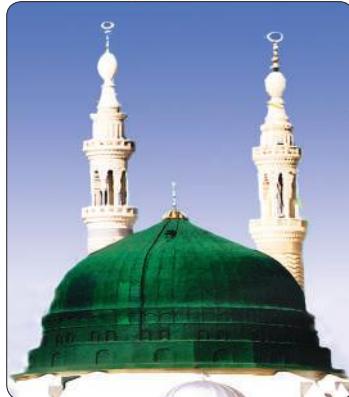
مِه ر بان	مهربان
لیمو	لیمو
قلم	قلم
مُعلم	مُعلم

د مور او پلار حقوونه

حضرت مُحَمَّد ﷺ

لیکل

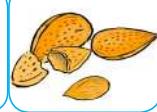
ب

ب

ب

م

م

م

۱- ببرک په — کې تکرە و.

(زدە شو، منې)

(نومېرىي، گلان)

(مهربانه، دُرود)

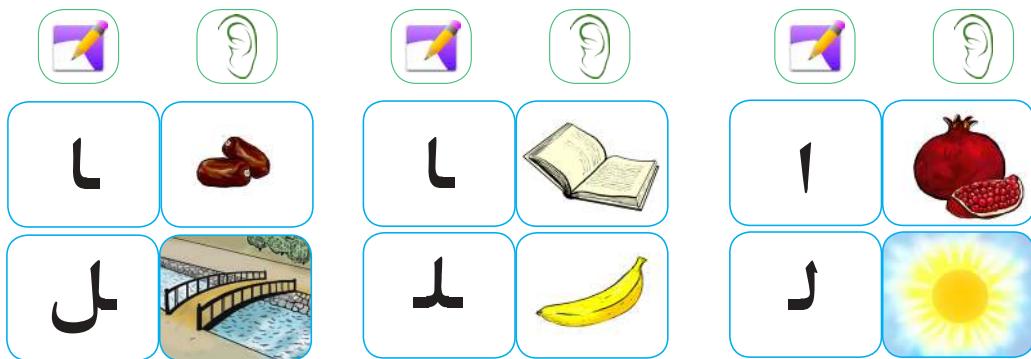
۲- ورو ورو بې حساب — .

۳- زمود پېغۇمىر حضرت محمد ﷺ — .

۴- هغە ئېر — و.

د حساب كتاب

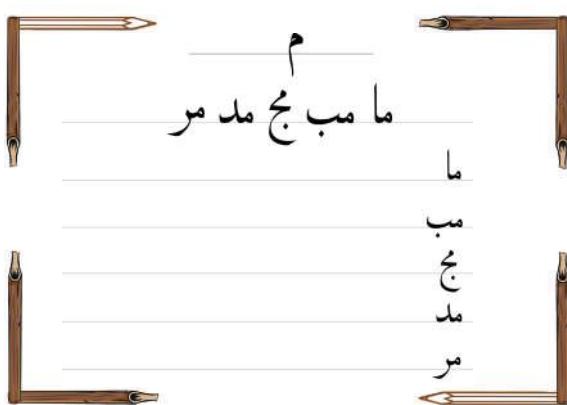
هجا

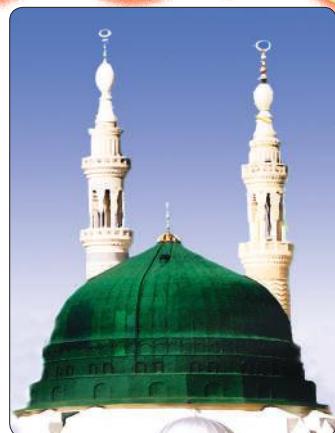
بَا دَامْ	بَادَمْ	دُعَا	دُعَا
بَيْغَمْبَرْ	جَوْمَاتْ	جَوْمَاتْ	
قَلْمَمْ	مَلَلِي	مَلَلِي	

املا

حضرت مُحَمَّد ﷺ

واو ره	واو ره
ورا ره	ورا ره
وراندې	وراندې
وروسته	وروسته

و

لاس مینخُل

له ڏوڏي وروسته له ڏوڏي وراندې
 لاسونه مینخُئ په صابون باندې
 خوکشی راستون چې له تشنابه
 پاک په صابون لاسونه مینخُئي
 به په آمان وي له مَرضونو
 واوري، خبر دې تول ماشومان وي

ورو نه	ورو نه
سا بون	صابون
تول گى	تولگى
او تو	أو تو

و

و

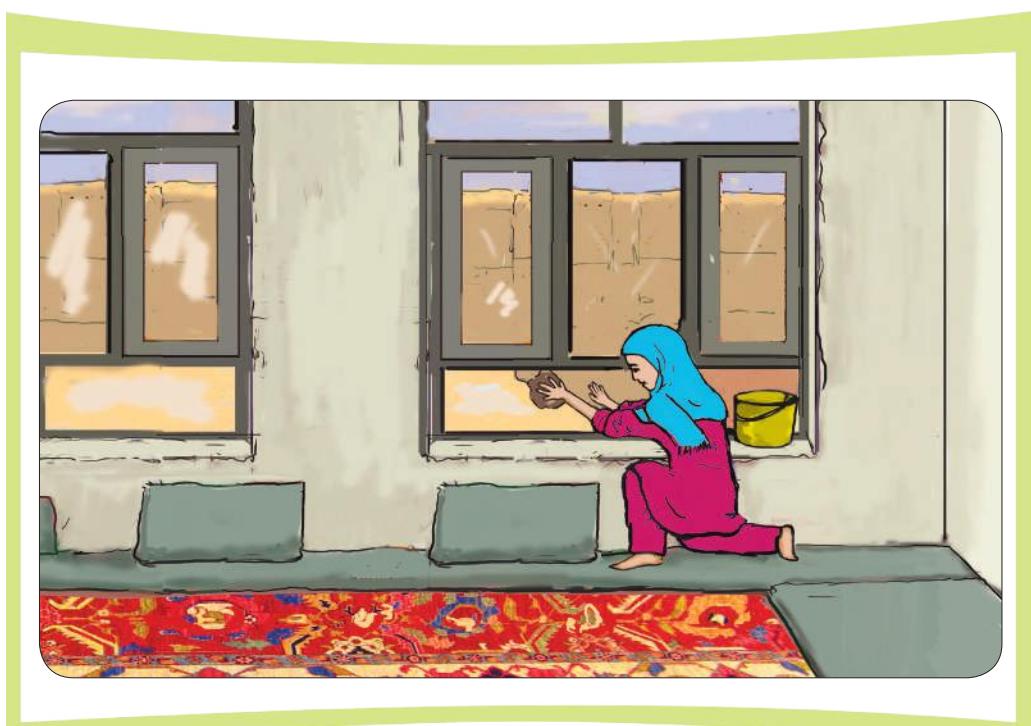
و

لاس مينحُل

بې پروايسى

ليكل

در مَلْ تون	دَر مَلْ
دارو	دا رو
درَمَل	دَر مَل
داوود	دا وود

د

پاک خواره

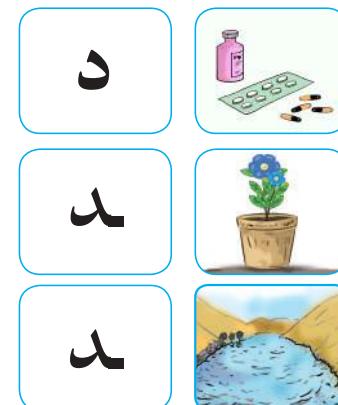

فریدي مبوه مينخلو ته ورله. دا وود ورته وويل: ما ته لپانگور راکره. فريدي وويل: صبر وکره چې ويې مينخم. مور يې وويل: فريده نسه وايې. وحيدي ناپاكه مبوه خورلي وه. بيا يې نس خوب بد. ناپاكه مبوه او سابه به هېڅکله نه خوري.

دو یم	د ویم
فَریدہ	فریدہ
دا وود	داوود
وَحیدہ	وحیدہ

بی پرواپی

پاک خوارہ

لیکل

(مرضونو، دوا)

۱- له _____ به په امان وي.

(تشنابه، صابون)

۲- چې له _____ خوک شي راستون.

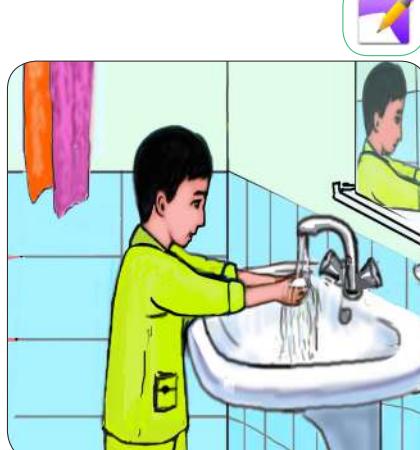
(مېوه، کتابچه)

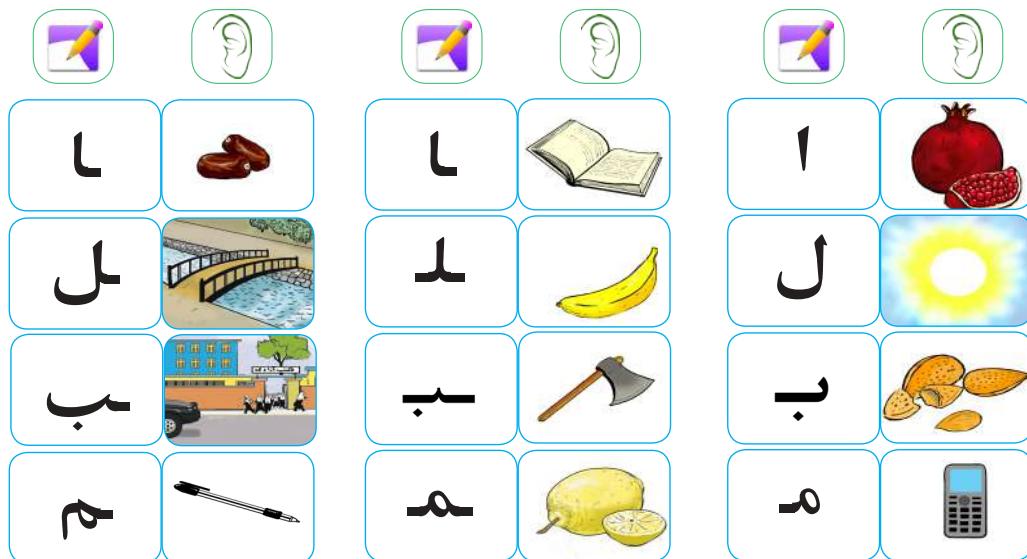
۳- فَرِیدِي _____ مینځلولته ورله.

(خوکى، نس)

۴- بیا بې _____ خوربېدہ.

لاس مينځل

هجا

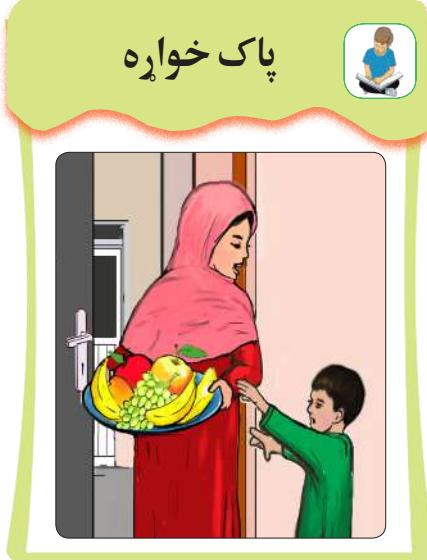
	ما شوم	ماشوم	اسے لام	اسلام
	در مَد تون	درمَلتون	جو مات	جومات
	لَيْلا	لِيلا	پَيْ غَمَ بَر	پیغمبر

اِملا

پاک خوارہ

آذان	آ ذان
آفرین	آ فَ رین
آرام	آ رام
آسونه	آ سو نه

آ

آس

آصف گُلانو ته او به ورپي. آس وششنپدہ. په او بوا پسپي
بې زور وکړ. آصف وویل: او هو! آس تېرى دی.

او به بې ورتہ کېښودې. آس
او به و خښلې او آرام شو. آصف
پلار ته کيسه وکړه. د هغه
پلار آدم خان وویل: آفرین
زویه! هېر مې و چې آس ته
او به کېږدم.

آ فَ رِين	آ فَرِين
آ صِف	آ صِف
آ سَ مَان	آ سَمَان
خُرْ ما	خُرْما

آ

ل

ل

آس

د مور خدمت

لیکل

اوْدَس	اوْ دَس
الْمَاس	آلْ مَاس
گِبْلَاس	گِبْ لَاس
بُرْس	بُرْس

س

د غابنونو مينخُل

نَسِيمه سَهار، غَرمه او مابنام غابنونه مينخَي.

د هغې غابنونه سپین او صفا دي. که غابنونه ونه مينخُل شي، خرابېري. ناپاک غابنونه روغتيا ته زيان رسوی. هر خوک بايد چانته خپل بُرس يا مِسواك ولري. پاک او صفا غابنونه ډېر عمر کوي.

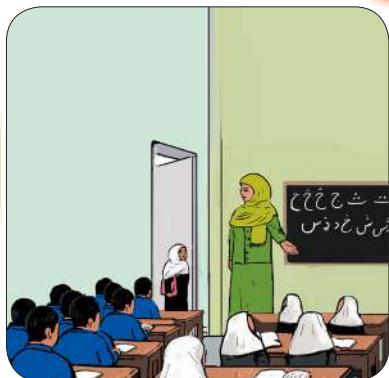

سَهار	سَهار
نَسِيمہ	نَسِيمہ
مِساوی	مِساوی
بَکس	بَکس

س	س
سے	سے
س	س

د مور خدمت

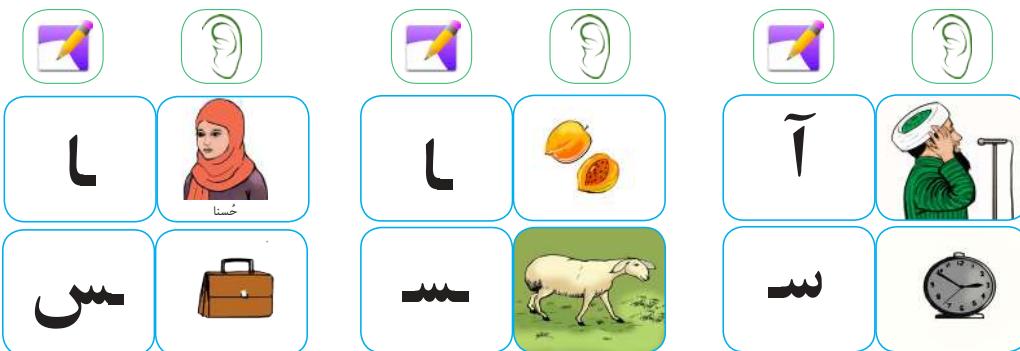

د غابسونو مينحال

لیکل

۱- آس _____ وششنپدہ، لرگی

۲- آدم خان وَویل: آفرین _____!

۳- د هغې غابونه پاک او _____ دی.

۴- پاک او صفا غابونه _____ عمر کوي.

آس

هجا

حا مـد	حامـد	بـر يا لـى	بـريـالـى
درـ مـلـ تـون	درـ مـلـ تـون	كـ تـاب	كتـاب
گـلـ دـانـى	گـلـ دـانـى	ماـ شـوم	ماـشـوم

املا

د غابـسـونـو مـيـنـخـل

س

بس جـس سـاـنـ سـو

بنـ

جـسـ

ساـ

سنـ

سوـ

ل

ل

ا

مل

ل

ل

لیلا

لیلا

راورل

را ورل

لبمه

لبمه

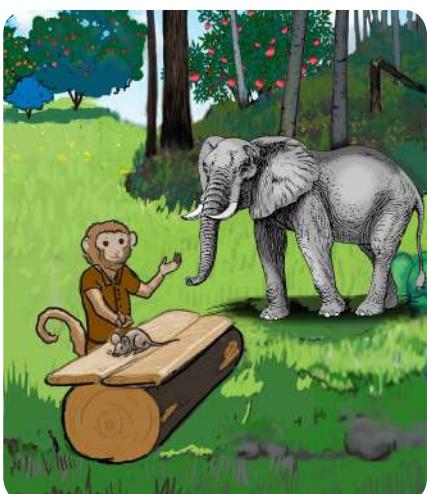
انار

انار

فیل او موبدک

فیل او موبدک ملگری وو. فیل غتّا و خوراک بی هم ڏپرو.

یوه ورئخ موبدک ڏپر خواره و خورل.
ناروغه شو. فیل بیزو ته و روست.
بیزو درمل ورکرل. په خندا بی ورته
وویل: خوراک په اندازه کوه. د فیل
خوراک د فیل کولمی غواپی.

ب

ب

ب

م

م

م

مو بايل

موبايل

ليمو

ليمو

بَرِيالى يَا لى

عِبادت بَا دت

فېل او مورك

ولاري او به

يىكل

در مَل تون	در مَل تون
دو يم	دو يم

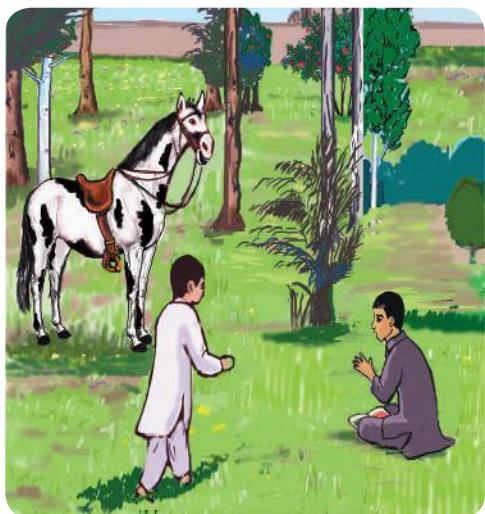

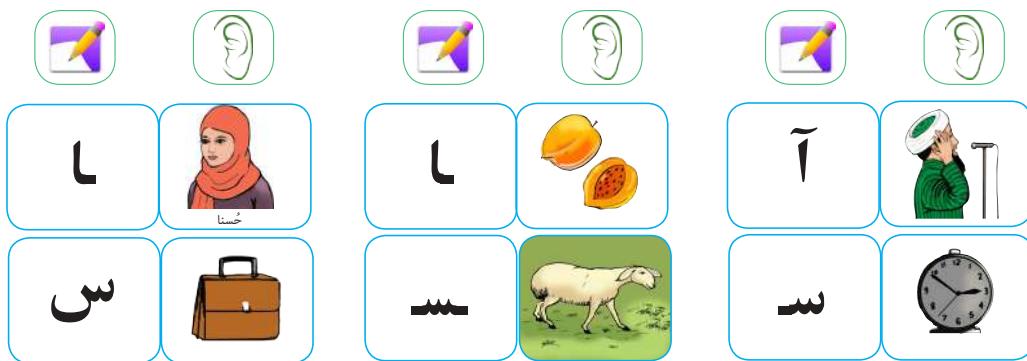
واوره	وا او ره
وَحِيده	وَحِيده مده

ټوکه

بَریالی او توریالی ورونه دی.
 توریالی په باغچه کې ناست و.
 درس يې لوستلو. خو بريالي
 بې کاره گرځبده. په دې وخت
 کې آس وششنپده.
 بريالي پوبتنه وکره:
 دا آس ولې ششنپزې؟
 توریالی په خندا وویل: په تا
 پوري خاندي. ځکه چې درس نه
 واې.

مُسْلِمَان	ذَان	آذَان
سَلَام	آسَمَان	آسَمَان

ولاری او به

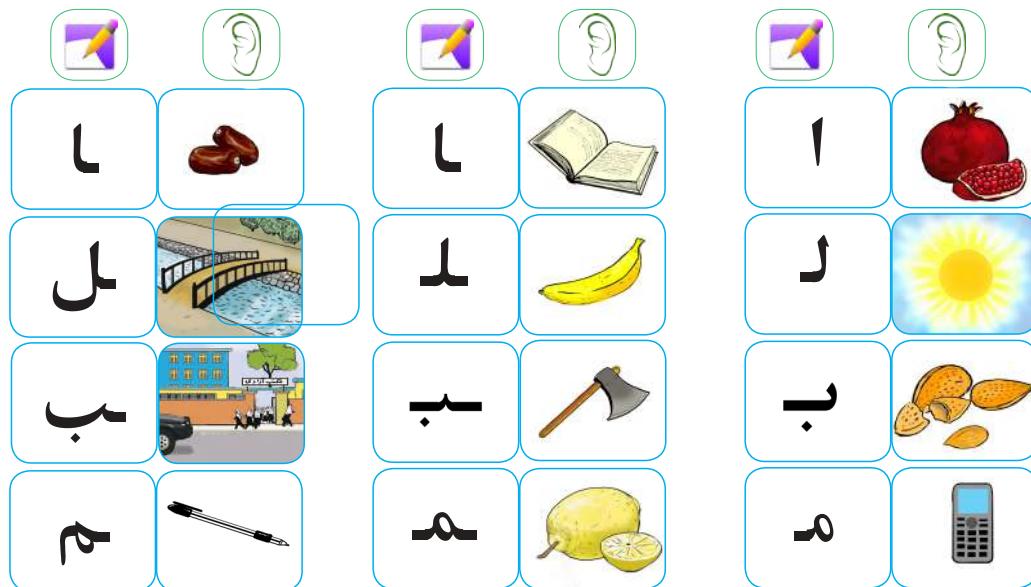

توکه

لیکل

(خواره، ملگری)

(کوه، کارونه)

(آس، باغچه)

(ششنپری، واپی)

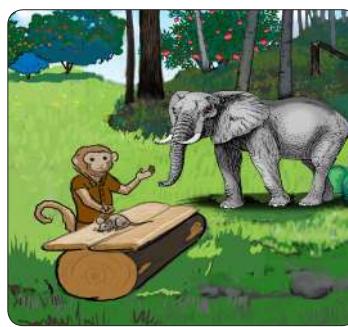
۱- فیل او مورک _____ وو.

۲- خوراک په اندازه _____.

۳- توریالی په _____ کې ناست و.

۴- د آس ولې _____؟

فیل او مورک

۱	ب	س	ج	د	ل	ج	س	ڏ
۲	ن	ڙ	ر	س	د	ر	س	ز
۳	گ	ح	م	ک	ق	م	ک	ح
۴	ا	غ	پ	و	ت	و	ع	ب

۱	ب	و	ڏ	ز	ب	ه	ج	ا
۲	ن	ع	ڙ	ڻ	ن	ر	ج	ڙ
۳	گ	ه	ڦ	ڻ	گ	ه	ر	ڦ
۴	ا	غ	پ	و	ت	و	ع	ب

۱	بانه	سودا	آرام	جاکتہ	کور	میله
۲	کار	دادا	بادام	ساعت	سر	منہے
۳	انار	ماما	ماشوم	دولت	لمر	کیله
۴	تار	دوا	دام	ملت	تور	تولہ

إِمْلَا

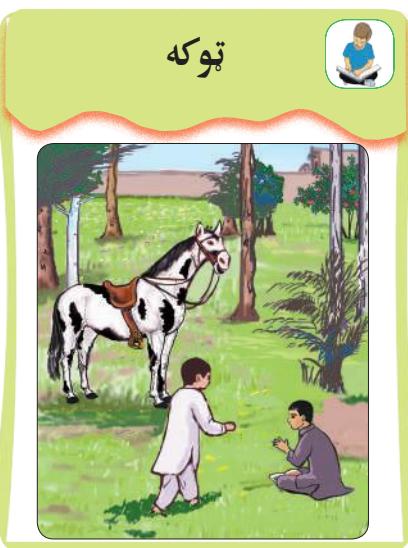
و د آ س
بو ع د س آ ط س

بو
ع د
س آ
ط س

تُوكہ

او پی	او پی
سیوری	سیو ری
ستوری	ستو ری
یو ئای	یو ئای

ی

د کال فصلونه

يَما له يَعقوب خخه پوبتنه وکره: يو کال خو فَصله دی؟
 يَعقوب ورته وویل: يو کال خلور فَصله دی. يَما وویل:
 نومونه يِپی راته واخله.

يَعقوب وویل: پسرلی، اوپی، منی، ژمی. دا يِپی هم

وویل چې هر فَصل
 درې میاشتی دی.
 هره میاشت خلور
 اونی ده. هره اونی
 اووه ورئې لري.

يَعقوب	يَعقوب
يَما	يَ ما
كَمِيس	كَمِيس
منگی	منگی

ي

پ

ى

د کال فصلونه

نبېڭنە

لېكل

تِلاوت	تِلاوت
عِبادت	عِبادت
قلات	قلات
سَخاوت	سَخاوت

ت

د غابنونو ساقنه

تلوسې پە غابنونو بادام ماتول. غابن يې خوب شو. پلار يې روغتون تە بو تله. ڈاكتىرى لە تلوسې خخە پۇنىشە و كرە: غابن دې ولې خوب شوی دى؟ تلوسې وويل: بادام مې پري مات كري دى. ڈاكتىرى وويل:

درمل بە دركىرم
غابن بە دې بىه
شىي. نور گورە
پە غابنونو كلک
شيان مە ماتشو.

تور په کي	تورپکي
پونہ ت نه	پونتنہ
ما ت وول	ماتول
سا عت	ساعت

ت

ت

ت

بېگنې

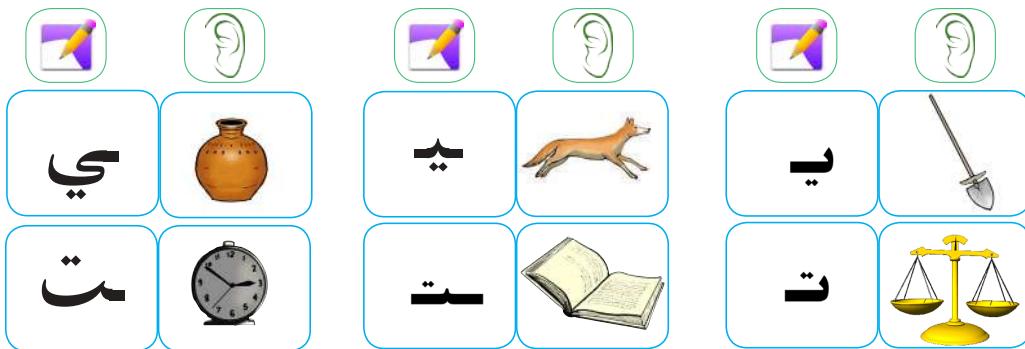

د غابنو ساتنه

لیکل

۱- يو کال خلور _____ دی.
(مکتب، فصله)

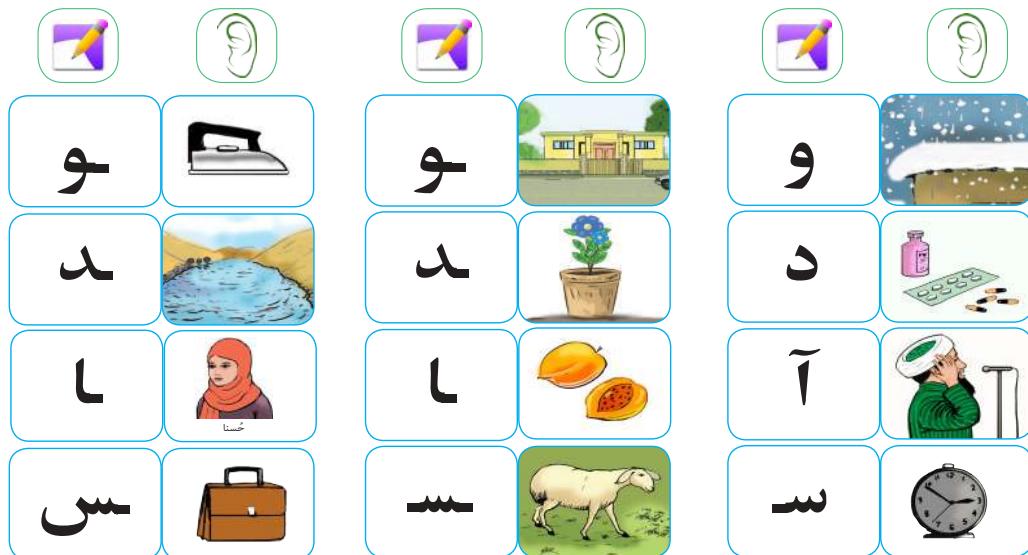
۲- هر فصل _____ میاشتی دی.
(درې، خوکۍ)

۳- تلوسي په _____ بادام ماتول.
(غابسونو، مخ)

۴- غابن يې خوب_____.
(تلوسه، شو)

د غابسونو ساتنه

	هجا	
حـا مـد	حـامـد	بـر يـا لـى
دـر مـلـتون	دـرـمـلـتون	كـتـاب
گـلـدانـى	گـلـدانـى	ماـشـوم

املا

د غابـونـو سـاتـنه

ت

بـتـ جـتـ سـتـ عـتـ لـتـ

بـتـ

جـتـ

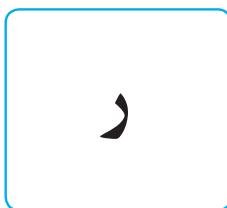
سـتـ

عـتـ

لـتـ

رنا	ر نا
سهاهار	س هار
روان	ر وان
خورپي	خو رپي

د وخت اړزښت

بریالي ډېر وخت په لوبو تپراوه.

رنا ورته وویل: وروره! له سهاره تر مابنامه لوبي کوي. درسونه به دې کله لولي؟ بریالي وویل: بیا به بې ولولم. وخت ژر تپرېدہ.

امتحانونه را اور سېدل.

رنا اول نومره شوه. د بریالي نومري کمي وي. بریالي له ځان سره وویل: خور مې رښتیا ویل. او سن د وخت په اړزښت پوه

شوم.

ر وان	روان
بَرَكَت	برَكت
کو رَنی	کورَنی
بز گَر	بزگَر

د

در

در

د وخت ارزښت

ښکلې ولسوالي

ليکل

شاکوپ	شا کوپ
غورپ	غو رپ
گروپ	گروپ
توب	توب

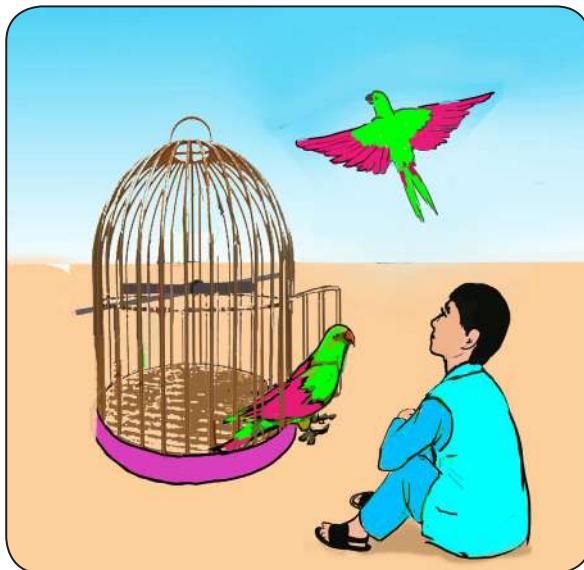
پ

آزادى

پروپز په پنجره کې مرغان ساتلىي وو. مور يې ورته وو ييل:
زویه! آزاد يې كړه. بچي به لري. آزار به درته وکړي.
پروپز نه مَنله. بله ورخ د دوى يو ګلیوال راغى. هغه له

زندان خخه آزاد شوي و.
هغه خپل ماشومان په
غېړ کې ونيول.
د خوشحالى اوښکې
يې تو يولې. پروپز
راغى، بَندي مرغان
يې آزاد کړل.

پن جَ ره	پنجره
لَ په	لَپه
پَر و بز	پَرو بز
کپ	کپ

بُنکلی و لسوالي

آزادي

لیکل

(لوبې، مکتب)

۱- له سهاره تر مابنامه ____ کوي.

(سپین، وخت)

۲- اوس د ____ په ارزښت پوه شوم.

(وکړي، خوشحال)

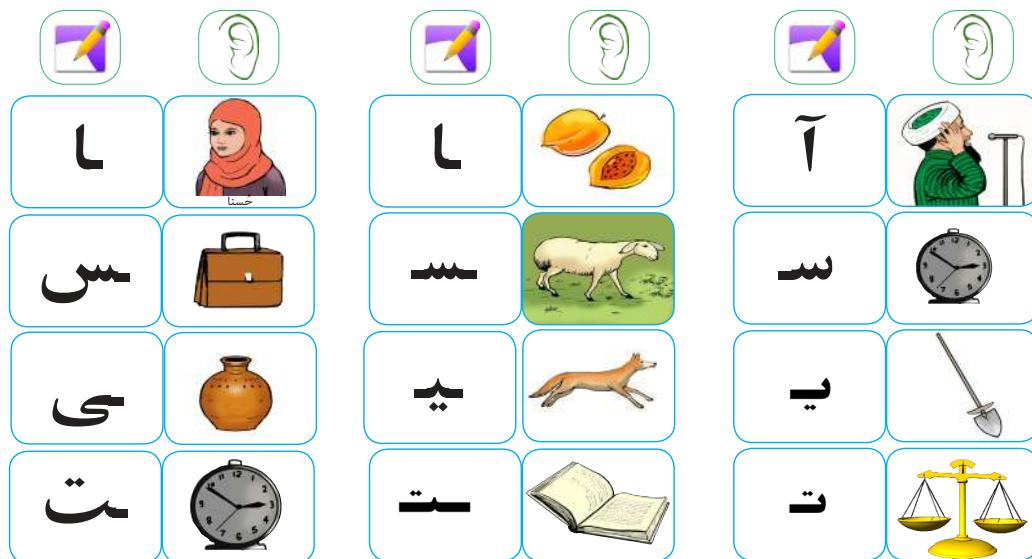
۳- آزار به درته ____.

(پنځره، آزاد)

۴- بندې مرغان يې ____ کړل.

د وخت ارزښت

هجا

	گاوندی	آصف	آصف
ورته	ورته	آفرین	آفرین
شفالو	شفالو	سهار	سهار

املا

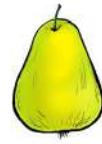
آزادی

آسان	آ سان
ایمان	ای مان
آسمان	آس مان
کاروان	کار وان

ن

کتاب

مینې او امان اللہ کتابونه لوستل. مینې امان اللہ ته وویل:
وروره! یو بنه شعر خو راته ووایه. امان اللہ وویل: سمه
ده. د کتاب شعر به درته ووایم.

کتاب کې پانې دی	آسمان
کتاب خبرې لري	زانې
کتاب ملګری د تا	کتاب
پوهه د ژوند لري	خوند

نا هید	ناهید
رَنْ گینه	رَنْگینه
کِ تا بونه	کِتابونه
لِ من	لمن

ن

نـ

نـ

کتاب

اوبو وردی پُل

لیکل

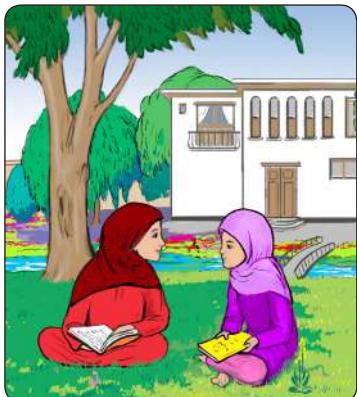

رواج	ر وا ج
سِراج	سِ را ج
وَهاج	وَ ها ج
مُحتاج	مُح تا ج

ج

کيسى

جميله او نجيبيه سره تولگيyoالي دي. يوه
ورئ يې په باغچه کې درسونه ويل. دواړه
ستړې شوي. جميلى وویل: يوه کيسى به
درته ووایم.

جامه يې تکه توره په خپله سپین وي، گوره!

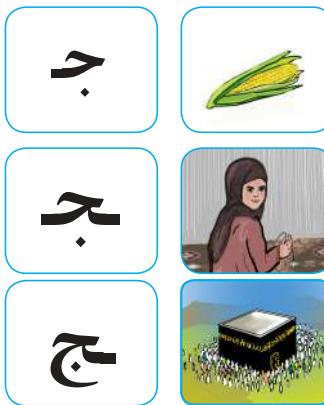
جامه يې د لرگيو په خپله د غوريو
وايه خه دي؟ وايه خه دي?
خواب ته زما زره دي

نجيبي ورته وویل: پوهه شوم. جلغوزي دي.

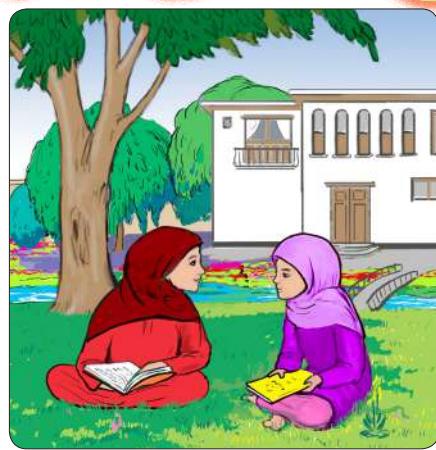
ج میں لہ	جمیلہ
نَ جیب	نَجیب
جَ مال	جمال
حج	حج

او بو وری پُل

کیسی

لیکل

(خبری، کتابچه)

(ونی، وَزْری)

(لرگیو، خاوره)

(تور، سپین)

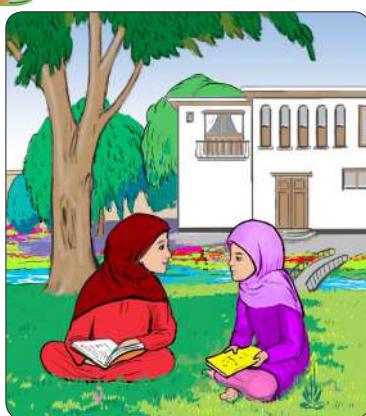
۱- کِتاب _____ لری.

۲- زانی _____ لری.

۳- جامه یې د _____.

۴- په خپله _____ وي، گوره!

کِتاب

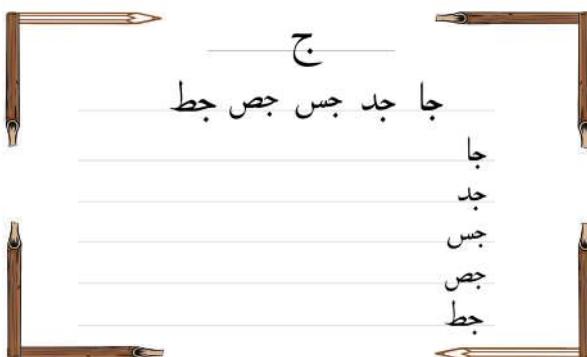

هجا

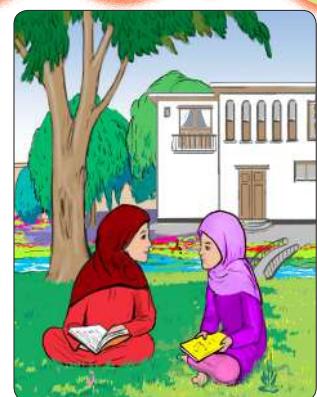
	پنجه ره	پنجه	ر نا	رنا
	گاوندهی	گاوندهی	بریالی	بریالی
	یاما	یاما	پونته	پونته

املا

کیسی

چالاک

لاک

حیرک

رک

موبک

بک

سَرک

رک

ك

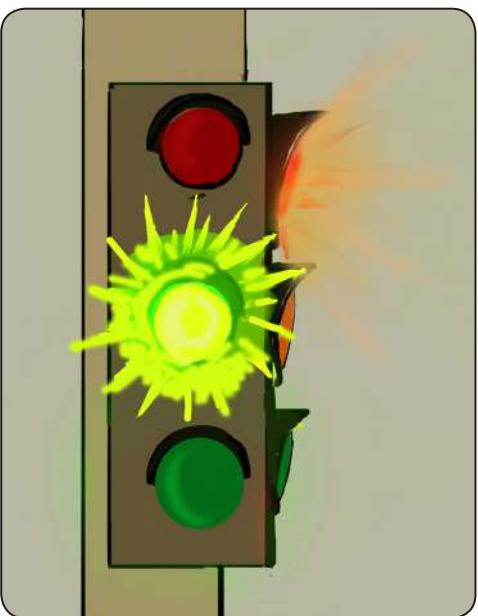

ترافیک پولیس

کريم د حيرک ماما دی. هغه ترافیک پولیس دی.
حيرک ورخخه پونتنه وکره: ماما! دا خراغونه د

څه لپاره دی؟

کريم وویل: دا ترافیکي
خراغونه دی. دا نه پربدې
چې موټرونه سره تکر شې.
هر رنگ یې یوه معنا لري.
سور خراغ وايي، ودرې.
ژړه خراغ وايي، تیار شه.
شين خراغ وايي، تېربې.

ک ریم	کریم
ت کر	تکر
مک تب	مکتب
ت را فیک	Traffیک

ک

ک

ک

Traffیک پولیس

له سِرک څخه تپرېدل

لیکل

آلوكات	آ لو کات
کُوهات	کُو هات
پيلوت	پي ملوت
واټ	واټ

ت

ٿال

خَتک او خاٿوله سره ورور او خوردي. خَتک په ٿال
کې ٿالی وهی. خاٿوله چيندری کوي. دواره کت
کت خاندي او دا ترانه وايي.

ٿال ٿال ٿالی وهم ٿوپ ٿوپ چيندری وهم
دا د چوتروپ غاره ده دلتہ پَلتی وهم
ٿال ٿال ٿالی وهم شپیلی وهم شپیلی وهم
ڏکه د مَستو ڪتو زه په کې ٿمختی وهم

تولگی

پتو

کتوہ

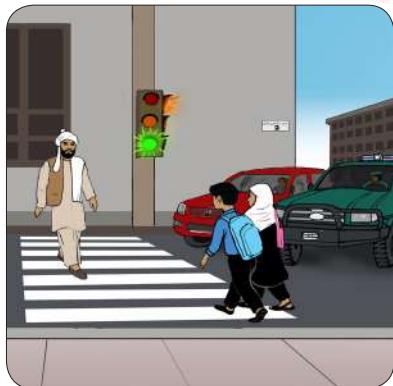
کربکت

ت

تہ

تہ

لہ سرک خخہ تپر بدل

بال

لیکل

(تپرپڑہ، کرکی)

۱- شین خراغ وایی —————

(پرانگ، ودرپڑہ)

۲- سور خراغ وایی —————

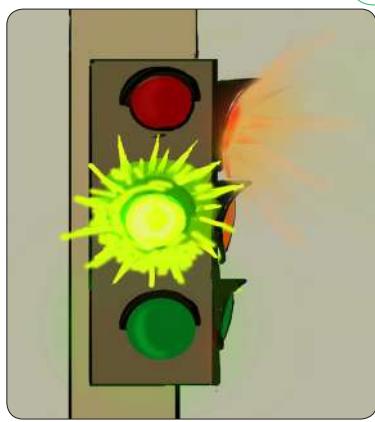
(تالی، پنسل)

۳- تال تال ————— وهم

(وهم، کت)

۴- ٹوپ ٹوپ چیند ری —————

ترافیک

هجا

وی جا ره

ویجارہ

پ لی

پلی

مَر جان

مرجان

زَر غو نه

زرگونه

پر و بز

پروپز

ار زبنت ناک

ارزبنتناک

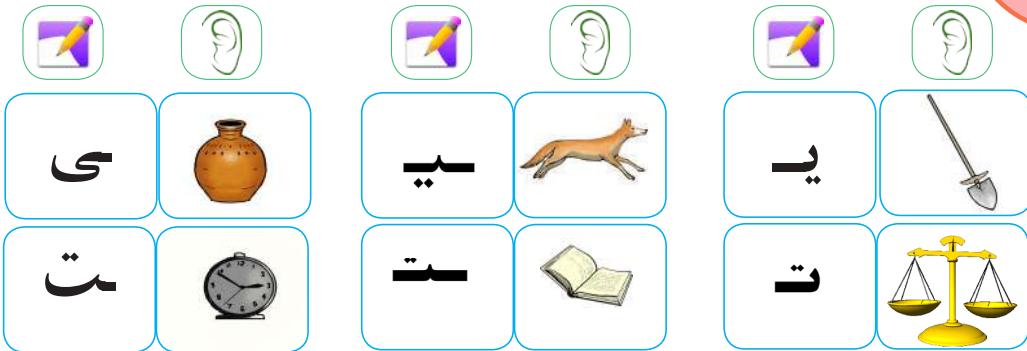

املا

قاں

تَوْدَه	تَوْ دَه	يَمَا	يَ مَا
كِتاب	كِ تَاب	تَبْرِي	تـ بـري

تَبْرِي گُلَان

د اوپي ورخ وه. هوا تَوده وه. لَيْلا او يَما له بسوونخي خخه
كورته راغلل. كورنى دَنده يـپه ولیکله. مازديگر باغچي ته

ووتل. لوبي يـپه کولي. لَيْلا وويل:
دا گُلَان ولپه داسپه مراوي دي؟ يـما
وويل: دا خو تَبْرِي دي. دوارو گُلَان
اوبه کـرـل. گـلـان وـغـورـپـدل. لـيـلا
وـوـيل: واـواـ! وـگـورـهـ، گـلـانـخـوشـحالـهـ

شـولـ.

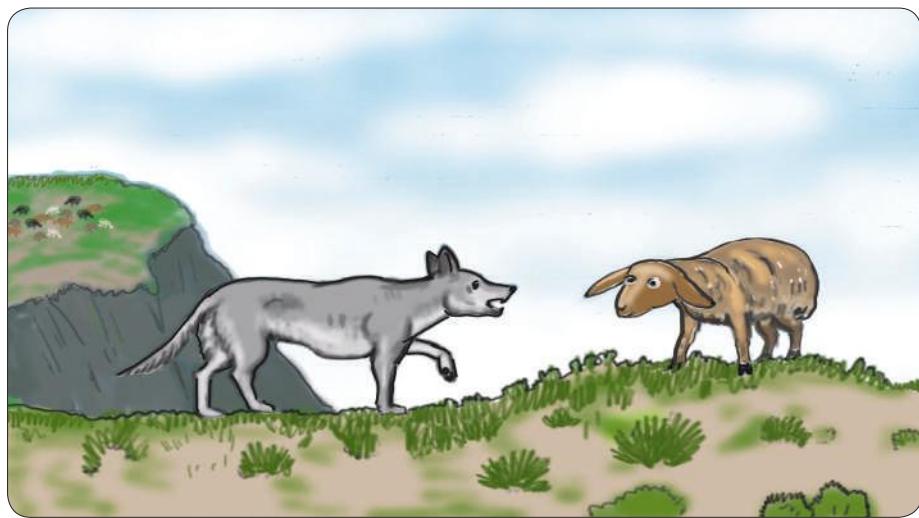
پوند تنه	پوند تنه
لَ په	لَ په

ر مه	ر مه
پروا	پروا

تیری گلان

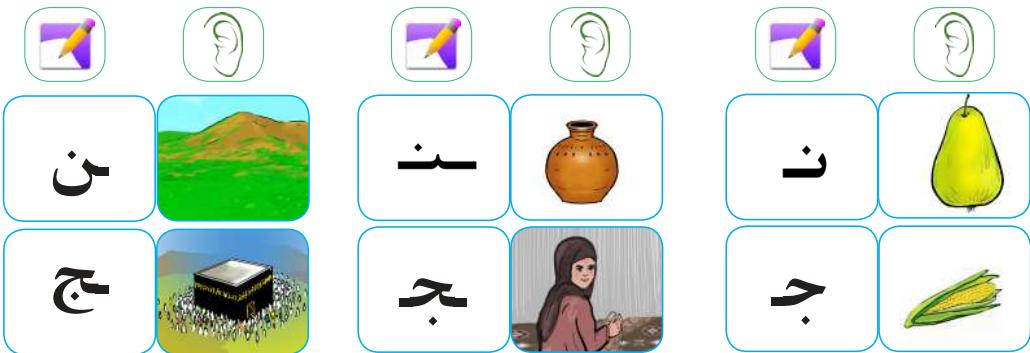

مېړه او لپوه

لیکل

جامې	جا مې	نجیبه	ڏ جی به
نجیب	ڏ جیب	منگی	من گی

په لوبو کې پام کول

د جُمعي ورخ وه. نجیبه او جمیله په تال کې زنگبدلي. د نجیبی خپلکه ولوپده. لاس يې پسې وغَخاوه. له تال خخه راولوپده. جمیلې راپورته کړه.

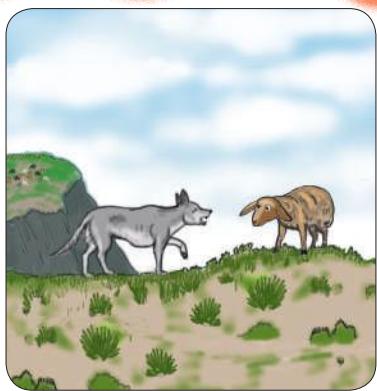
پونتنه يې تري وکړه: ژوبله شوي خو بهنه يې؟ نجیبی جامې وختنډلې، ويې ويل: نه، نه، بنې یم. مور يې راغله. ورته ويې ويل: گوري! لوبي کوئ، خو يې پروايني مه کوئ.

تا لی	تالی	گ ریم	گَرِيم
آ لو کاپ	آلوكات	چا بک	چابک

مېزه او لېوه

په لوبو کې پام کول

لېکل

- ۱- د اوپی _____ وه.
 ۲- دواو گلان _____ کړل.
 ۳- د نجیبی خپلکه _____.
 ۴- لوپی کوئ، خو ____ مه کوئ. (لوپی، بې پرواپی)

ټري گلان

ث	ر	ز	ه	ب	ر	ز	ه
ت	ب	ت	ح	ت	ب	ت	ح
ظ	ط	ظ	ش	ظ	ط	ظ	ش
ذ	د	ذ	س	ذ	د	ذ	س

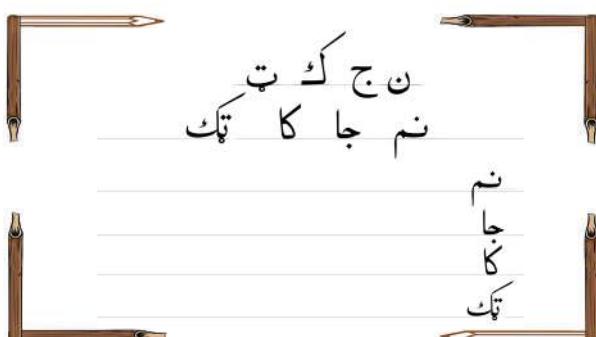
۱	ا	پ	۱
۲	ح	خ	۲
۳	ک	ق	۳
۴	د	ه	۴

۶		۵		۴		۳		۲		۱	
چاغ	تال	کله	جارو	کوم	پاک	تاک	نایک	خوک			
باغ	تکر	بلبلہ	کار	یوم							
کاغ	تغیر	تلہ	جوال	بام							
بیرغ	تول	بلہ	جوار	ناکام							

املا

په لوبو کې پام کول

وړاندې	وړانه دې
دواړه	دواړه
گوره	گوره
وړۍ	وړۍ

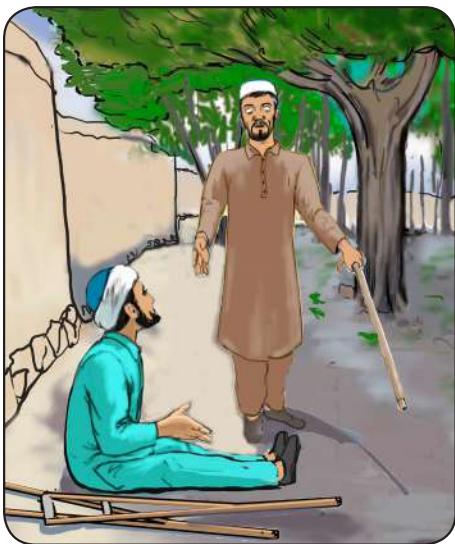
ډ

دوه ملګري

يو روند او يو شل سره ملګري شول. راندہ لاره نه ليده. شل پر لاره

نه شو تللاي. دواړو داسي مشوره
وکړه: شل به راندہ ته ورپه شاشي.
راندہ ته به لاره نبیي. روند به دشل
په لارښونه وړاندې ٿي. په آخر کې
دواړه خپل ٿاي ته ورسېدل. په
مشوره او مرسته کارونه آسانپېي.

روم بی	رومبی
لَرْم	لَرم
وَگَرْبِی	وَگَرْبِی
انگَرْبِه	انگَرْبِه

دوہ ملگری

مورک او زمری

لیکل

شاھرُخ	شاھ رُخ
پراخ	پ را خ
پوخ	پوخ
بناخ	بناخ

خ

خاتوله

شاھرُخ کور ته راغى . خاتوله خور يې خپه وہ دا شِعر يې
ورته ووايە:

خور مې مَرروره ده
پښه يې تربنے ورکه ده
جوړه به يې بیا کرم
دا به دلاسا کرم
مینه يو پر بلکوو

وايە خه خبره ده؟
ماته يې نانځکه ده
پښه به يې پیدا کرم
خوربه مې پخلاقرم
ګډې لوښې تل کوو

خاتوله خوشحاله او په خندا
شوه .

خ ب ره

خبرہ

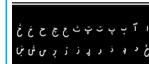
خ

پ خ لا

پ خلا

خ

شاہ رُخ

شاہرُخ

خ

م خا مخ

مخامنخ

مورک او زمری

خاتولہ

لیکل

(نه لیده، مشوره)

(ئنگل، پر لاره)

(پخلا، لوبي)

(خورم، كرم)

۱- راندە لاره _____ .

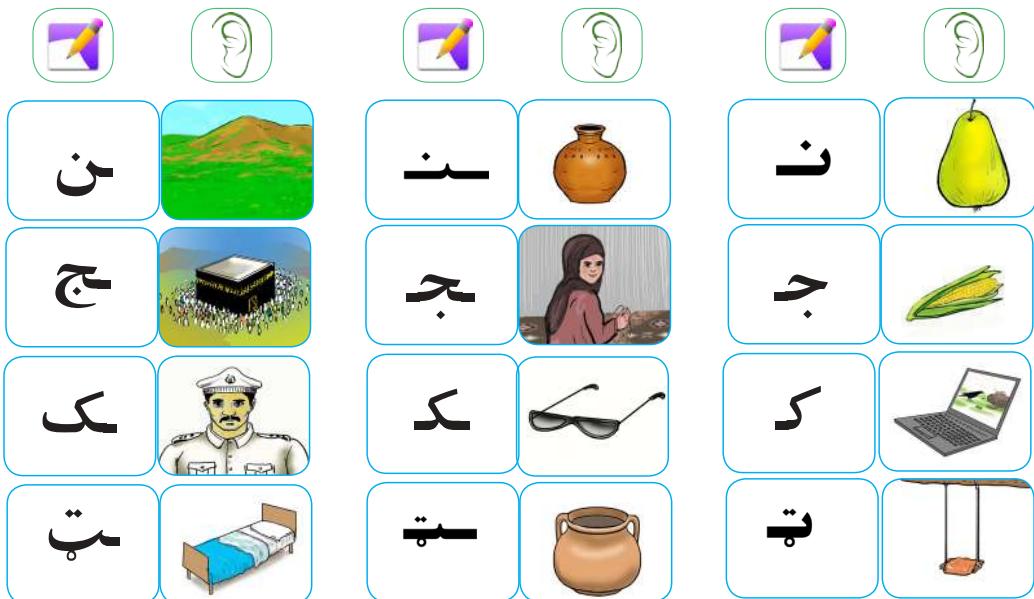
۲- شل _____ نه شو تللاي.

۳- خوربه مې _____ كرم

۴- دابه دلاسا _____ .

دوه ملگري

هجا

نا جو	نا جو	کرپ بکت
آ لو کات	ترافیک	آلوكات
نے جی به	اکرام	نجیبہ

املا

خاتولہ

مَعَاش	مَعاش
درې دېرش	درې دېرش
پېنسل تراش	پېنسل تراش
داش	داش

ش

د شاتو دوکان

شمس د بَكتاش پلار دی. هغه د شاتو دوکان لري. بَكتاش به کورنى دنده ليکله، وروسته به دوکان ته ورتلوا. بَكتاش به د دوکان مخه جارو کوله. یوه ورئ بَكتاش ناروغه شو. دوکان ته ولاړ نه شو. د شمس هېر شول چې د دوکان مخه صفا کړي. بساروالۍ جَريمه کړ. اوس شمس هر وخت د دوکان مخه صفا کوي. مُشتريان يې هم دې شوي دي.

شا کر

شاکر

ش

شم مه

شمله

پی شو

پیشو

ش

خط کش

خط کش

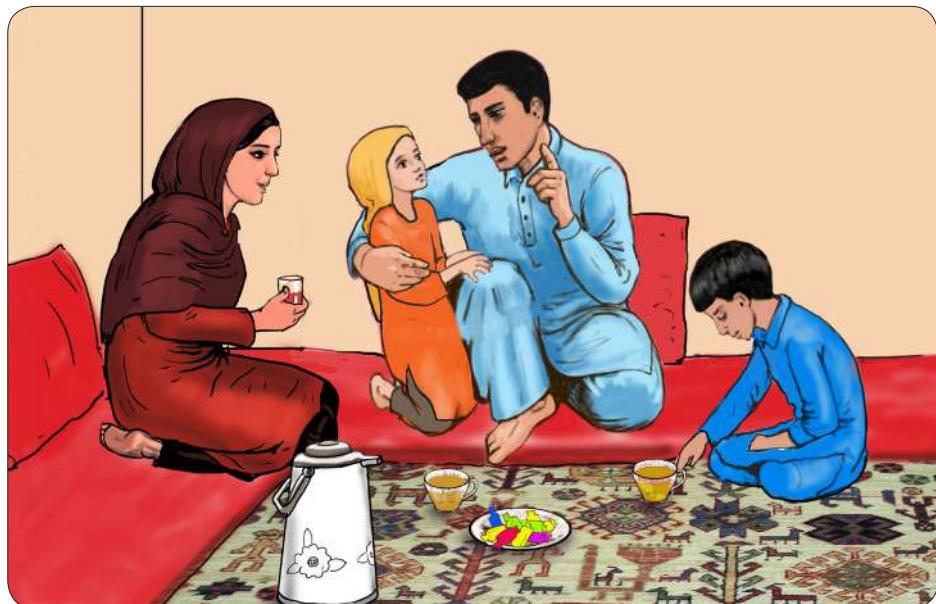
ش

د شاتو دوکان

د بسوونکي حقونه

لیکل

خراغ	خ راغ
ناروغ	نا روغ
بَيرَغ	بَيَه رَغ
دماغ	د ماغ

غ

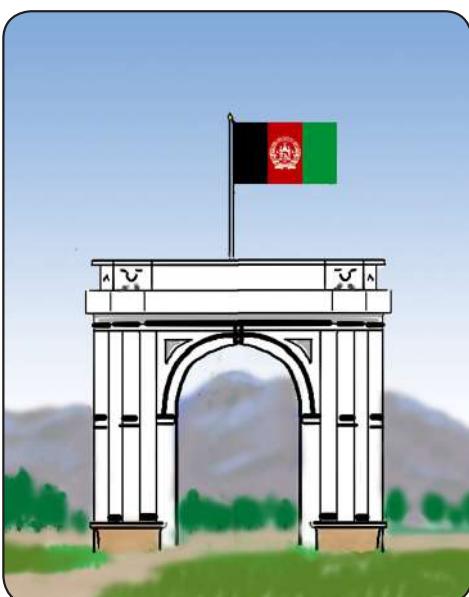

بَيرَغ

غفار پَغمان ته ولار. هلته بې طاقِ ظفر ولید. د طاقِ ظفر پر سرد افغانستان بَيرَغ رَپیده. له پلار خخه بې و پونتيل: پلاره!

بَيرَغ خه شى دى؟

پلار بې ورته وویل: **بَيرَغ** زموږ د خپلواکۍ نښه ده. زموږ **بَيرَغ** درې رنگه لري، تور، سور او زَرغون. زموږ **بَيرَغ** بسکلى دی. موږ د خپل **بَيرَغ** درناوی کوو.

غَ فار

غَفار

زَرْ غون

زَرغون

افْ غَا نان

افغانان

كَ تغ

كتغ

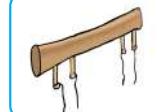
غ

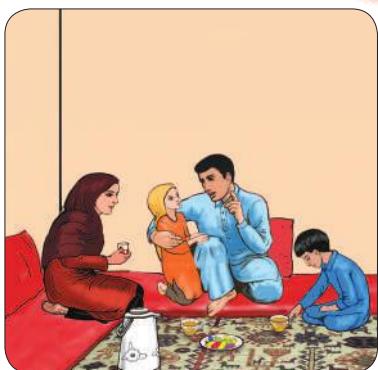
غ

غ

د بسوونکي حقونه

بَيرغ

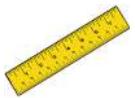

ليكل

ش

ش

ش

غ

غ

غ

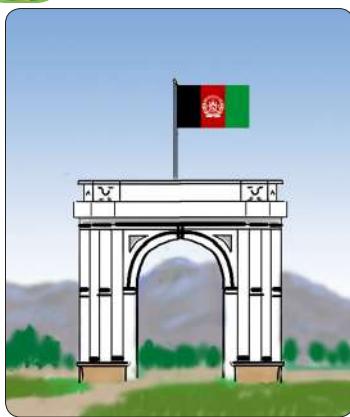
۱- بَكْتاش به د دوکان مخه — کوله. (جارو، خَلَپِي)

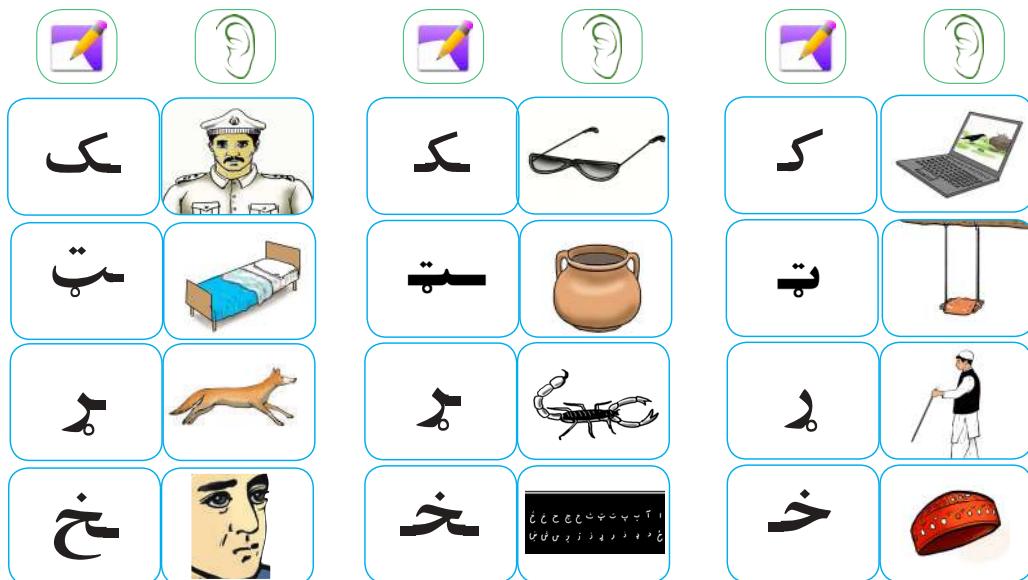
۲- شَمْس د بَكْتاش — دى.

۳- بَيَرَغ زمُورَد — نبَسَه ده.

۴- غَفار — ته ولار.

د شاتو دوکان

هجا

	لَرْم	لَرْم	کِرت	کِربِکت
	خولی	خولی	آ لو کات	آلوكات
	گیدر	گیدر	خا تو له	خاتوله

إِملا

بَيَرَغ

زَلْمِي	زَلْ مِي
زېږى	زې رې
زامن	زا من
نوروز	نو روز

ز

زيارکنس بزگر

د زلمي پلار بزگر دی. هغه پیاز کرلي وو. زلمي له نسوونځي خخه کور ته روان و. پلار يې په ګرونده کې پیاز او به کول. زلمي له سلام وروسته وویل: د پیاز و پانې مراوې وي. او س به تازه شي. پلار يې وویل: زويه! او به پیاز و ته نوره څه ګته

لري؟ زلمي وویل:

د پیاز غوټې غټوي.
پلار يې وویل: آفرین!
په مكتب کې ډېر
هونبیار شوی يې.

ز ل می	زلمی
ز ر گر	زرگر
ب ز گر	بزرگر
مَ میز	ممیز

ز

ز

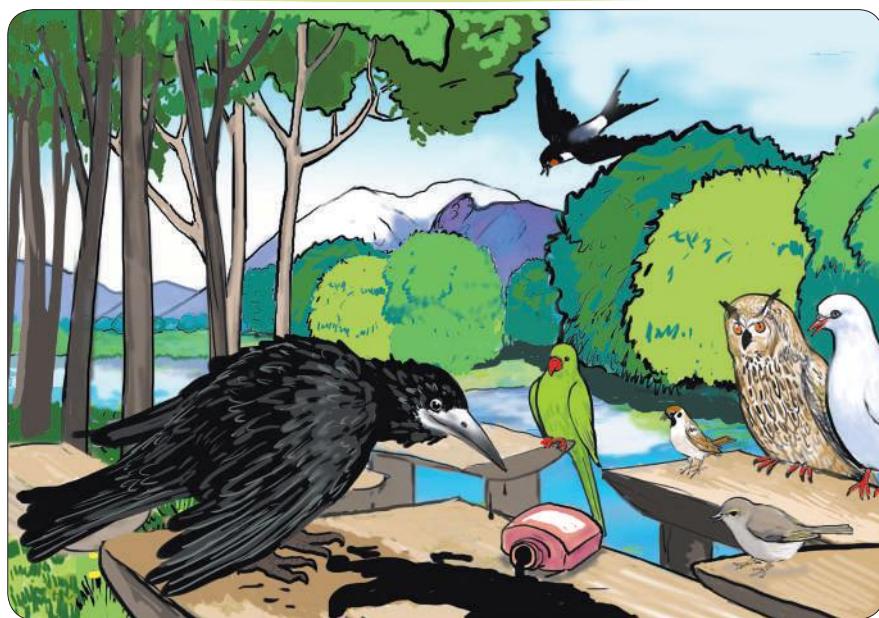
ز

زيارَكَبَنْ بِزَّگَرْ

د مرغانو سیمه

لیکل

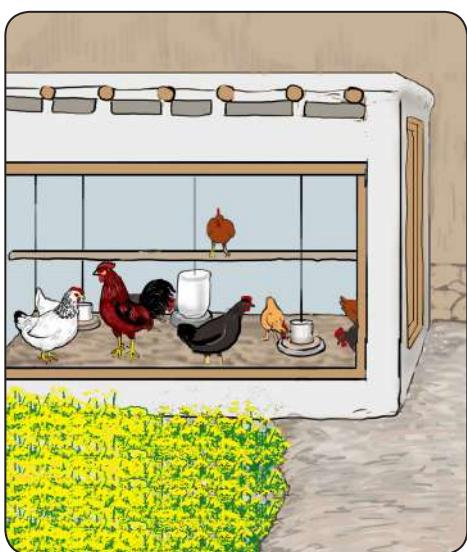
مالوج	ما لوچ
بَلوج	بَ ملوچ
مرچ	مرچ
كوج	كوج

چ

چاغي چرگي

کوچى د تَركاري دوكان لري. کوچى مرچ، کچالو، پالك او نور سابه خرخوي. مېرمنى بە يې پە كوركىپ تَركارى صفا كولىپ. پاتىپ شونى بە يې پە بىان غورئۇل. گاوندى.

مېرمنى غونچى ورتە وويل: د تَركارى پاتىپ شونى ولپى اىستە اچوپ؟ چرگى وساتە. د تَركارى پاتىپ شونى چرگو تە اچوه. د کوچى مېرمنى همداسىپ و كىل. چرگى يې واخىستىپ. د دوى چرگى چاغىپ شوپى. او س هەرە ورئەنگى اچوپ.

چر گې

چرگې

چ

غونز چه

غونچه

چ

کو چى

کوچى

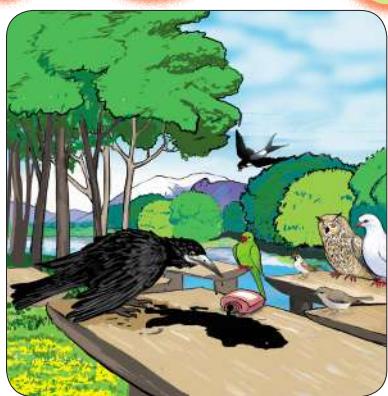
چ

سوبچ

سوچ

د مرغانو سيمه

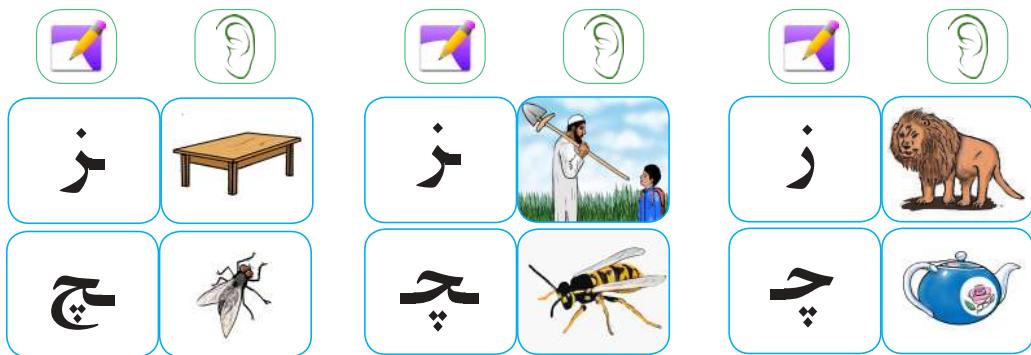

چاغى چرگې

ليكل

(بزگر، لاربسوونه)

(بکس، پیاز)

(بسوونه، ترکاریو)

(چاغی، چرگوپی)

۱- د زلمی پلار _____ دی.

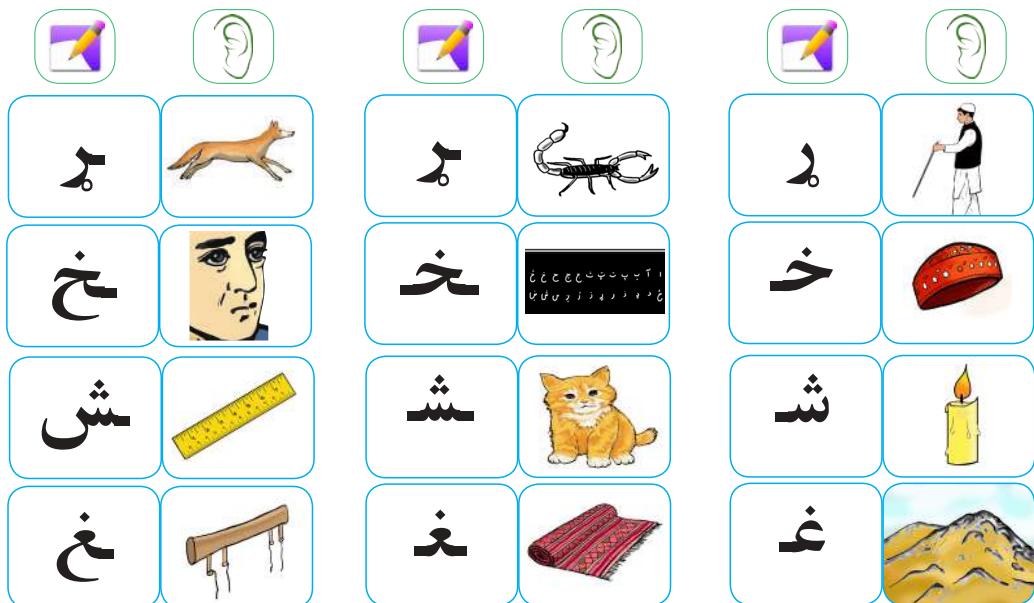
۲- هغه _____ کرلي وو.

۳- کوچى د _____ دوکان لري.

۴- د دوى چرگى _____ شوي.

زیارکنی بزگر

	هجا			
شب به	شببہ	گو رہ	گورہ	
افغا نان	افغانان	دوا رہ	دواڑہ	
بیه رغ	بیرغ	خا تو له	خاتولہ	

املا

چاغی چرگی

چ

چت چد چر چو چی

چت
چد
چر
چو
چی

سرپوبن	سر پوبن
بالاپوبن	با لا پوبن
ناخوبن	نا خوبن
اووبن	او بنس

بنس

کوکوپبن

بساپېرى، خېل ورور اجمل ته وویل: د کوکوپبن شعر دې اوړپدلى دې؟

اجمل وویل: نه. بساپېرى وویل: زه به درته د کوکوپبن شعرووايم.

کوکوپنې، پنې، پنې	موږ ته راکړه دوہ بنکې
در واده به کرو چونګنې	سباراشه په اتن
کوکوپنې، پنې، پنې	د اوږو غارې ته راشه
ستا ججوغه شخه پخه	شين خالى چونګنې یوسه

اجمل وویل: خومره بـنـكـلـى شـعـرـوـ.

بساپېرى وویل: منـهـ.

بنو ون خى

بسوونخى

هوبىيار

هوبىيار

مَ بنو كه

مَ بنو كه

کوکوپىش

کوکوپىش

بند

بند

بىن

کوکوپىش

لە ماشومانو سره مىنه

لىكل

وردگ	ور دگ
بزرگ	ب تزرگ
برگ	برگ
چرگ	چرگ

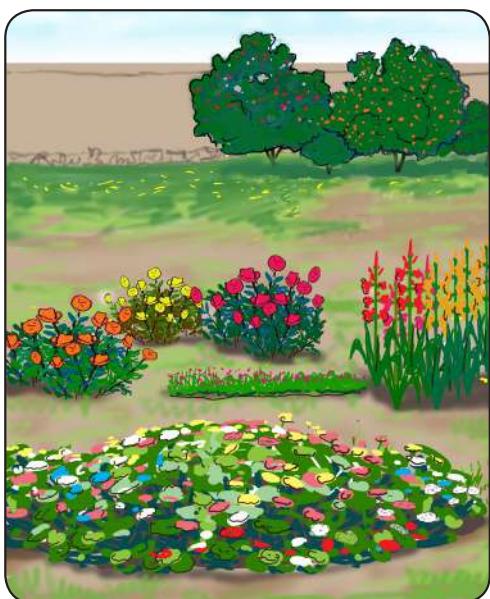
گ

گُلان

گُلاب خان بَن لري. په بَن کې يې رنگ گُلان شته. سره، سپين، ژپر، نارنجي او گُلابي گُلان. هر گُل بنايسته بىكار پېزى.

گُلاب خان گُلان خَرخوي. هغه بىپىسى گتىي. حىنىپى گُلان بنه بوى لري. له حىنۇ گُلانو خخە عَطْر جورپېزى. د سنخلو، گلابو او نارنجو عَطْر بنه بوى لري. خلک دغه عَطْرونە خونسو ي. د شاتو مُچى له گُلانو خخە شات جورپېزى.

گ لاب	گلاب
خنگل	خنگل
پالنگ	پالنگ
لَ وَنَگ	لَوَنَگ

له ماشومانو سره مينه

گُلان

يىكل

(چونگـبـنـیه، قـلـمـ)

۱- شـینـ خـالـی — يـوـسـهـ.

(پـخـهـ، خـوـکـیـ)

۲- سـتـاـ جـجـوـغـهـ شـخـهـ — .

(خـونـدـ، بـنـهـ)

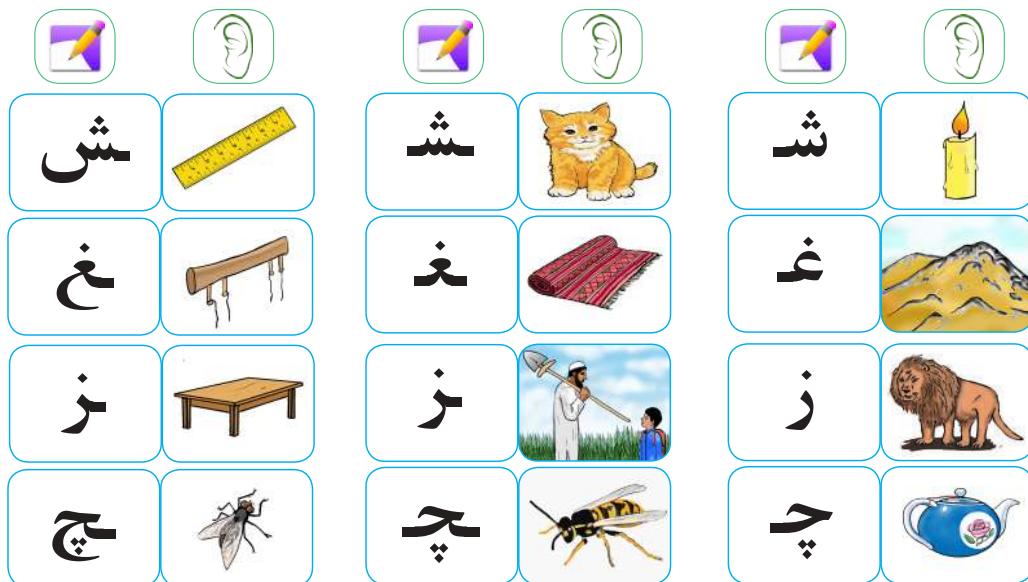
۳- ئـيـنـيـ گـلـانـ — بوـيـ لـريـ.

(خـرـخـويـ، غـرـخـهـ)

۴- گـلـابـ خـانـ گـلـانـ — .

کـوـکـوـپـیـشـ

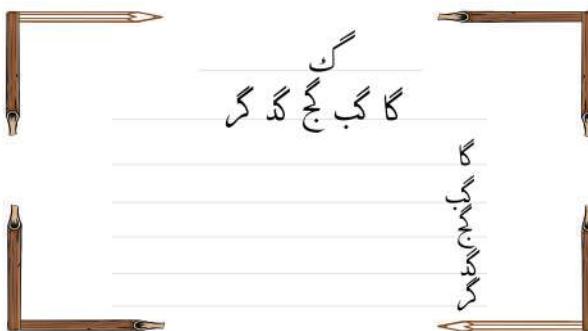

هجا

	کَچالو	شُغْلہ	
چاغی	چرگان	چا غبی	
زيارکنس	افغانان	زيَارَكَنْس	

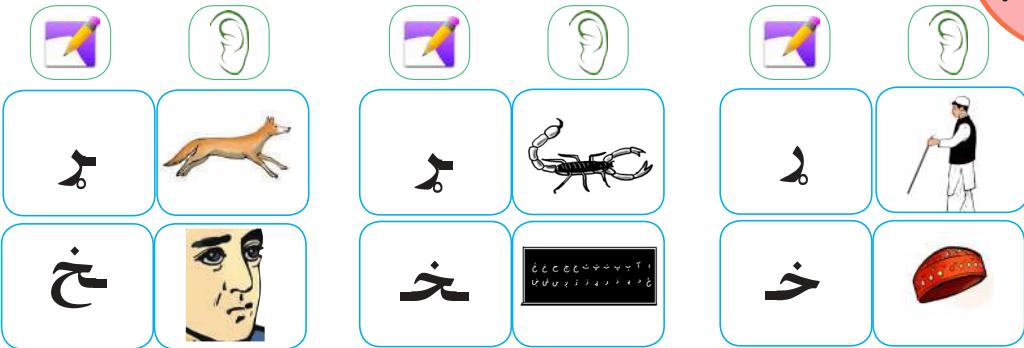

إِملا

گُلان

خولى	خولى	رومسي	رومسي
تخته	تخته	لَرم	لَرم

گيدرہ او بیارو

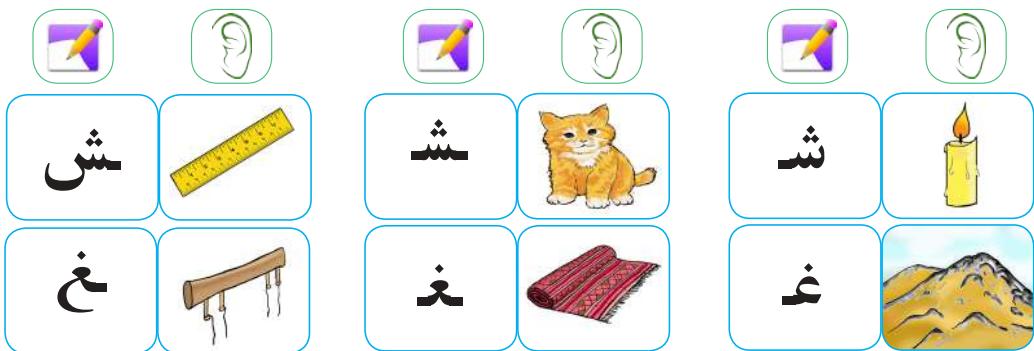

يوه وَزَرْ ماتِي بیارو پر بیاخ ناسته وَه. په وَنه کې غومبسو هم ئاله جوره کړې وَه. گيدرہ له کومې خوا خخه را غله. پر بیارو بې سترگې ولګډې. تروني لاندې ورتە تاوبده را تاوبده. گپدَرې

غوبنسل چې پر بیارو باندې سَر وَگرخوي. بیارو لاندې راولو بې او دا بې وَخوري. غومبسي له بیارو سره مرسته وَکړه. گيدرہ بې پر پَزه وَچیچله. گيدرہ وَتبنتېده. بیارو بې له شَرَه خلاصه شوَه.

غوم بـ سـ بـ	غمـ بـ سـ بـ	شـ معـ
تـ غـ رـ	پـ يـ شـ وـ	پـ يـ شـ وـ

گيدره او بسا رو

پـ يـ شـ وـ

ليـ كلـ

چیچل	چیه چل	زلمی	زمی
مچی	م چی	بَزَگَر	بَزَگَر

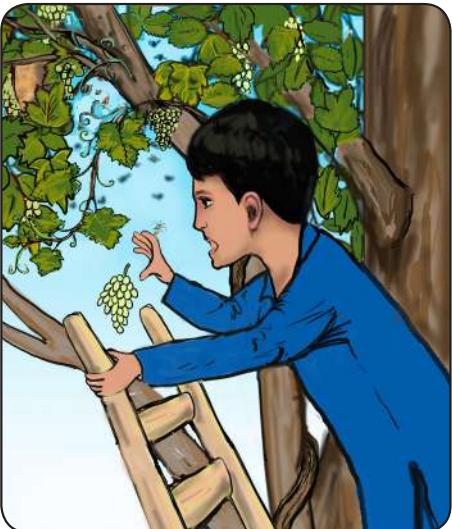
د مچیو حاله

زلمی تر ونی لاندی کتاب لوست. پرونہ د انگورو تاک غئبدلی و. زلمی ورپورته شو چې انگور وشکوی. هغه چې وړی شکاوه، مچی و چیچه.

زلمی چیغه کړه. انگوری په لاسه ولوپدل. ملګرو یې رامنډی کړې.

د زلمی لاس ته یې وکتل. یوه ملګري وویل: ته خو پرمچیو ډېر گران یې. وګوره! څنګه یې لاس درته مچو کړ. زلمی خپل درد هېږد کړ او په خندا شو.

گُلاب	گ ملاپ	بنو ون خى
خنگل	خنگل	کوبېنېن

پىشوا او مورك

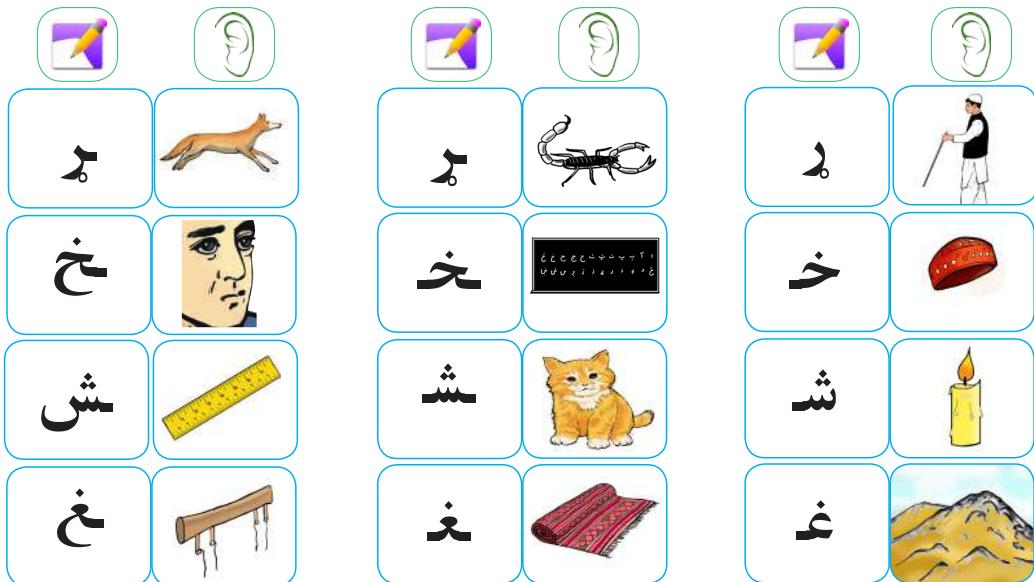

د مچيو حاله

ليكل

(سترگ، ونه)
 (لاس، وچیچله)
 (کتاب، انگور)
 (لوست، مچی)

۱- پربنارو یې _____ ولگبدي.

۲- گيدره یې پر پزه _____.

۳- زلمي تروني لاندي _____ لوست.

۴- هعه چې وربی شکاوه، _____ وچیچه.

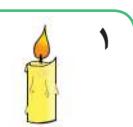
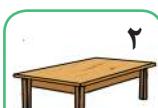
گيدره او بنارو

ب	د	ج	ه	خ	ق	ه
ذ	ه	ح	ز	س	خ	ه
غ	ط	ڏ	ڙ	ڦ	ڦ	ڻ
ه	ڇ	ڦ	ڻ	ڻ	ڻ	ڻ

و	ش	ف	ع	۱
ب	ژ	د	گ	۲
ه	ف	ر	ا	۳
خ	ج	غ	ب	۴

مُخْمَلْجَىء

تخت پخته پوخ تخته

غز غرمہ نارو غ غر

سری زلمی زور زمری

میز
میز
میز

شفيع
شمع
شال
شرم

املا

جز چ بس گ
جز چ بنا چ

جز
چد
پنا
نج

روڙه	رو ڙه
ڙبه	ڙ به
ڙمی	ڙ می
ڙرنده	ڙرند مه

ڙ

ليک او لوست

مُڙده او منيڙه مكتب ته تللي وي. برقى د بربنينا بل راوري و. بل يې د دوى پلار ته ورکري و. دوى چې له مكتب خخه راغلي، پلاري وويل: لونو! دلته راشئ. دا بل وگوري. منيڙه

ڙ ورمخ ته شوه. بل يې ولوست. پلار ته يې وويل: دا خو د ڙرنده گري د بربنينا بل دي. پلار يې له ئان سره وويل: که په ليک پوههداي، پرداي بل به مې نه اخيست. زه به خامخا ليک او لوست زده گوم.

ژ م نی	ژمنی
م نیزه ژه	منیزه
نژ دی	نژدی
بند اژ	بنداز

ژ

ڙ

ڙ

لیک او لوست

د ډوډی خورلو ادبونه

لیکل

گَهیخ	گَ ههیخ
بِمنَخ	بِ منَخ
پوَخ	پوَخ
ورَخ	ورَخ

ح

وردي سُويه

يو حوان هره ورخ د خنگله له خنگه تېرېدە. حوان به له كلي خخه گازري راوري. گازري به يې په بازار کې خرڅولي. يوه ورخ يې يوه خنگلي سُويه ولیده. سُويه پر لاره بې حاله پرتە وە. حوان

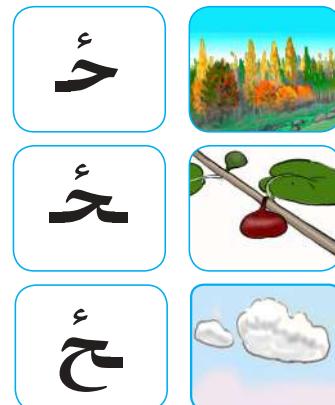

سُويه را پورته کړه. گازره يې ورته ونيوه. سُويې گازره ژر ژر و خوره. حوان پوه شو چې سُويه ډېره وربې ده. يو خونوري گازري يې هم ورکړې. سُويه چې مَره شوه، په ترپکو خنگله ته نتوته.

حَنْدَةِ گَلَّ	خَنْگَلَ
بَندَهِ حَمَّ	بَسْخَهِ
اِذَهِ خَرَّ	اِنْخَرَ
گَهِيَخَ	گَهِيَخَ

د ډوډي خورلو ادبونه

وردي سُويه

ليکل

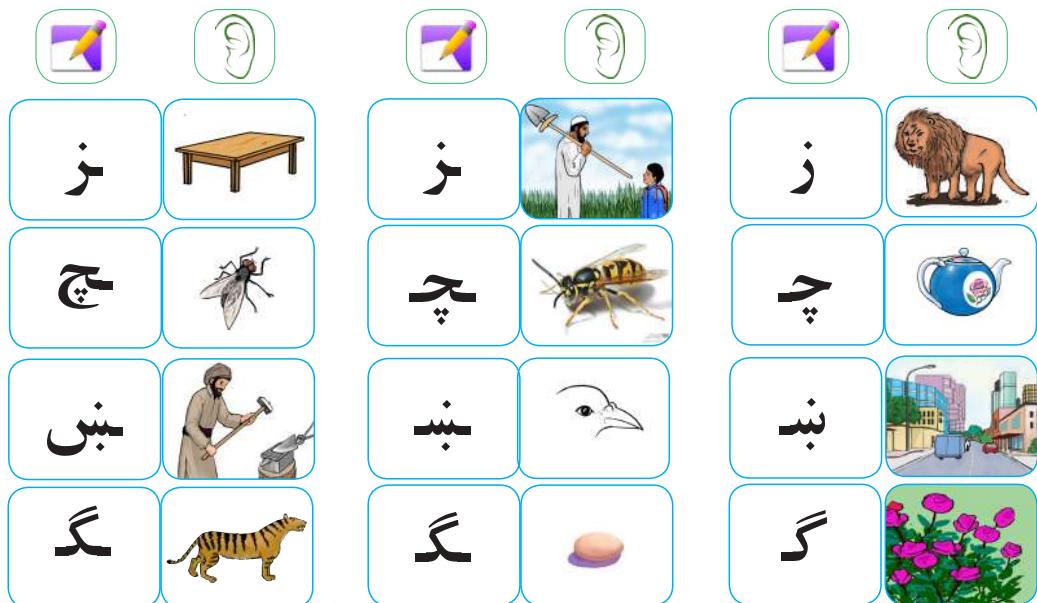

- ۱- مُڙده او منيڙه — ته تللي وي .
 (مکتب، خبره)
- ۲- بَرقي د بربننا بل — .
 (برق، راوري و)
- ۳- يوه ورخ يې يوه هنگلي — وليده .
 (خبره، سُويه)
- ۴- سُويه پر لاره — پرتھوھ .
 (بي حاله، موٿر)

ليک او لوست

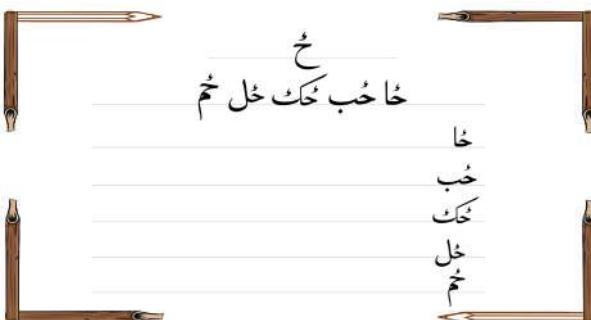

هجا

	بنک ملی	بنکلی	زل می	زلمی
گی دَ ره	گیدَره	م چی		مچی
تخ ته	تخته	و چی چ لمه		وچیچله

املا

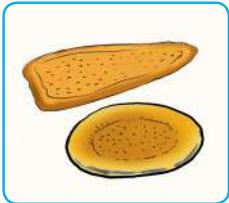
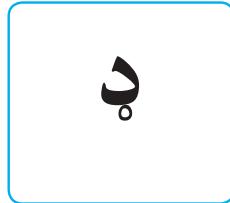

وری سُویه

چوچی	چوچی
چپوه	چپوه
هومن	هومن
چالی	چالی

گپ کار

چپوه له نسوونئي خخه کور ته راغله. گوري چې مور يې کالي
گندېي. چپوي وویل: موري! پلار مې چېرته دی?
مور يې وویل: د غَنمولو ته تللې دی. چپوي وویل: چې

چوچی و خورم، بیا به زه هم و رشم.
چپوي چوچی و خوره. د غَنمولو پتیي
ته ورغله. پلاريې د غَنمولو گپېي
راغوندې ولې. چپوي هم و رسه
گپېي راغوندې کړي. کار ژرتام
شو. پلاريې وویل: خير یوسې
لوري! گپ کار برګت لري.

و ه ب پ ڏ	ه ب و ه
گ پ ل ڦ ي	گ پ ل ڦ ي
گ ن ل ڦ ي	گ ن ل ڦ ي
ر ا غ و ن ل ڦ	ر ا غ و ن ل ڦ

گ پ کار

د خبرو کولو ادبونه

لیکل

سَرلُوخ	سَر لُوخ
بَلُوخ	بَ ملُوخ
غُوخ	غُوخ
بوخ	بوخ

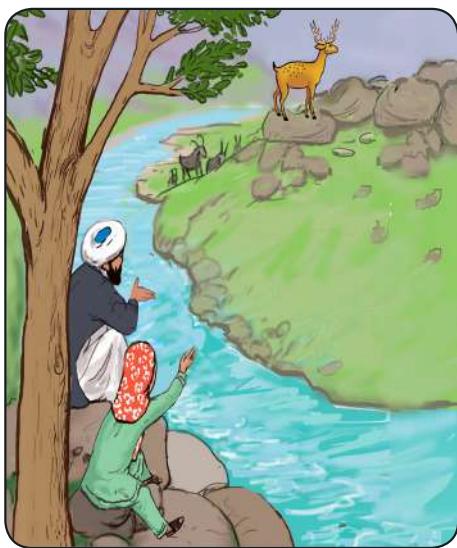
خ

غرخه

خانگه له پلار سره حنگله ته ولاړه. له یو خه مزله وروسته خانگه ستريپه شوه. په حنگله کې تريوي وني لاندې کښېناستل. ګوري چې له غره خخه خو غرخي راکښته شوي. د غره په لمن کې

خملاستې. یو په غرخي په لورهای ورته خار کاوه. خو شبې وروسته خارونکې غرخي خه ولیدل. چيغه يې وکړه. نورې غرخي پا خبدي او وتنښتېدي. پلار خانگې ته وویل: ګوره لورې! خاروی هم د ئان په ساتلو پوهېږي.

خانگه	خانگه
کَخُوره	کَخُوره
غَرَخَه	غَرَخَه
غَوْخ	غَوْخ

د خبرو کولو ادبونه

غَرَخَه

لِيَكْل

د

د

د

خ

خ

خ

(قلم، کور)

۱- دبوه له بسوونخي خخه — ته را غله.

(غممو ، پنسل)

۲- د — لو ته تللی دی.

(خنگله، غومبسه)

۳- خانگه له پلار سره — ته ولاره.

(ستري، غوش)

۴- له يو خه مزله و روسته خانگه — شوه.

گد کار

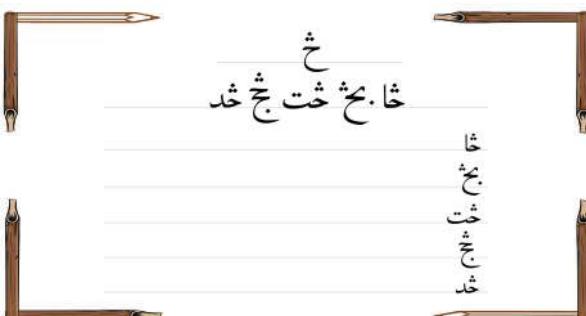
هجا

ژ می	ژمی	بربند نا	برپیننا
حَنْد گل	حَنْگَل	دَرَه	دَرَه
بَند حَمَّه	بَسْخَه	بَسْكَلِي	بَسْكَلِي

املا

غَرَّخَه

بـ منـح	بـ منـح
بـ بـیره	بـ ره
بـ لـی	لـی
وـ بـی	وـ بـی

بـ

لـی

وـ مـهـ لـهـ بـسـوـ وـنـحـیـ خـخـهـ کـورـ تـهـ روـانـهـ وـهـ. نـاخـاـپـهـ، پـهـ آـسـمـاـنـ کـیـ
تـورـیـ وـرـبـخـیـ رـاـ پـیـداـ شـوـیـ. وـ مـهـ کـورـ تـهـ نـهـ وـهـ رـسـبـدـلـیـ چـیـ
بـارـانـ شـوـ. سـپـوـنـمـیـ دـ وـ مـیـ مـورـ وـارـخـطـاـ شـوـهـ. زـوـیـ تـهـ بـیـ
غـرـ کـرـ: وـلـیـ زـوـیـهـ! چـتـرـیـ وـاـخـلـهـ. پـهـ وـ مـیـ پـسـیـ وـرـشـهـ. هـسـیـ نـهـ

چـیـ بـلـیـ وـشـیـ. وـلـیـ وـ مـیـ تـهـ
چـتـرـیـ وـرـوـرهـ. دـوـیـ چـیـ کـورـ
تـهـ رـاـوـرـسـبـدـلـ، سـخـتـهـ بـلـیـ وـ
وـرـبـدـهـ. وـ مـیـ وـلـیـ تـهـ وـوـیـلـ:
مـنـهـ لـلاـ جـانـهـ. کـهـ دـیـ چـتـرـیـ
نـهـ وـاـیـ رـاـوـرـیـ، لـنـدـهـ خـیـشـتـهـ
بـهـ وـمـ.

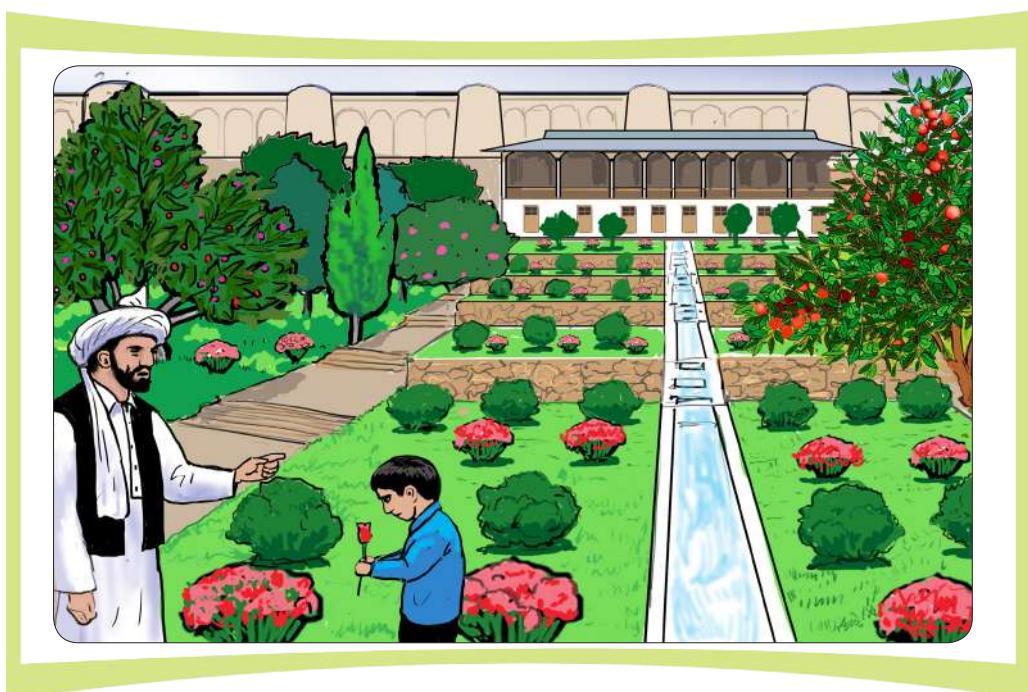
بَلِی	بَلِی
بَیْرہ	بَیْرہ
کَبِدی	کَبِدی
ورمَبِن	ورمَبِن

بَلِی

بَلِی

لیکل

صادِق	صا دِق
طارِق	طا رِق
فاروق	فا روْق
أَخْلاق	آخْ لِاق

ق

بې حَايە لوبي

قدسيه او يعقوب خور او وروردي. يعقوب قدسيي ته وويل: راھە چې پر بام گودى والوھو. قدسيي وويل: نه، نه. دا خو خطر لري. يعقوب بې خبره و نه منله. بام ته و خوت. گودى بې هوا ته پورته کړه. يعقوب پاس گودى ته کتل.

شا ته روان و چې يو ناخاپه له بامه را وغور خبده. قدسيي چيغي کړي. پلار بې قاهر په مندہ راغي. يعقوب بې روغتون ته يو وړ. الله عَزَّلَهُ يعقوب روغ کړ.

اوسمه بې حَايە لوبي نه کوي.

ق لم

تق سیم

رَ فیق

شَ فَق

قلم

تقسیم

رفیق

شفق

ق

ق

ق

بابر بن

بِ حَایه لوبی

لیکل

(بـسـوـونـخـى، چـتـرـى،)

۱- ولـي و بـمـې تـه _____ و روـرـه.

(بـلـى، كـتـ)

۲- سـخـتـه _____ و و رـبـدـه.

(پـورـتـه، سـوـيـه)

۳- گـوـهـى يـې هـوـا تـه _____ كـرـهـ.

(گـوـهـى، كـرـ)

۴- اللـهـ عـجـلـلـهـ يـعـقـوبـ رـوـغـ _____.

بـلـى

	هجا	
خارونکی	خا رون کی	ڏو ڏی
ڇند گل	ڇنگل	ڇپ سوہ
بند ٿئه	بنئه	ڇانگه

املا

ق

بـق جـق صـق طـق عـق

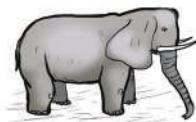
بـق جـق صـق طـق عـق

بـي حـايـه لوـبـي

معارف	م عا رِف
نَدَاف	نَ دَاف
أَشْرَف	أَشَ رَف
شَرَف	شَ سَرف

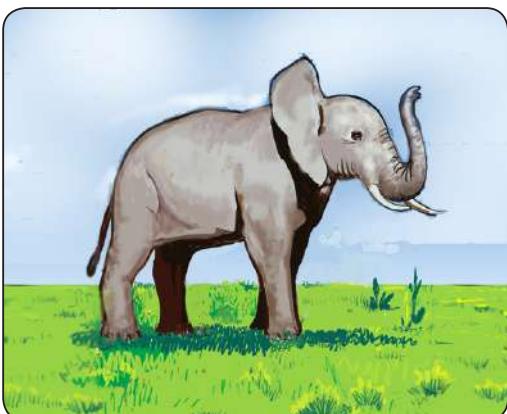
ف

فیل

فیل يو حنگلي او قوي حناوردي. **فیل** لنه لکي او اورڈ خرطوم لري. **فیل** خواره او او به په خرطوم سره خولي ته وري. **فیلان** غت او پلن غورونه لري. **فیلان** ډالپي گرخي. **فیلان** په گډه له ئانه دفاع کوي. د هند او افريقيا په حنگلونو کې **فیلان** ډېردي. **فیلان** ډېر درانه بارونه وړلی شي.

په پخوا وختونو کې تجارتی مالونه په **فیلانو** لېږدېدل. د **آفغانستان** په ژوبن کې هم يو **فیل** و.

فِي مَلَان

فِيلان

آفْغا نِسْتَان

افغانستان

شَفْتَالُو

شفتالو

ظَرِيف

ظریف

ف

ف

ف

فِيل

د وخت ارزښت

ليکل

ترکان	تر کان
ئەدران	ئەد ران
گل بن	گل بن
شکون	شکون

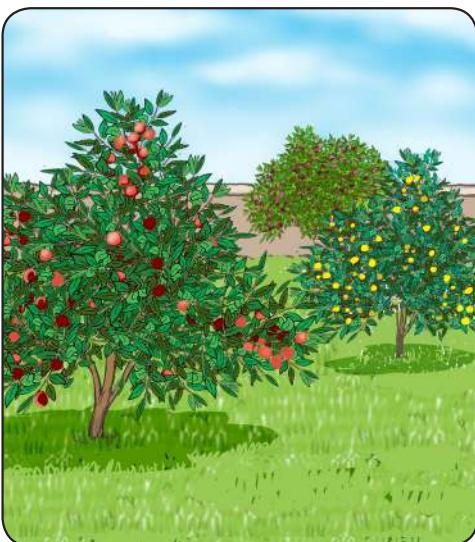
ب

د منو بن

د رىا پلار يو بىكلى بىن لري. د دوى پە بىن كې د منو ونى دى.
د دوى بىن ژېپى او سرى مەنپى لري. ژېپى او سرى مەنپى ھېرى
خوندۇرىپى وي. پە ميدان وردگو كې د منو ھېر باغونه دى.

پە بىن كې د منو ونى كتاركتار
ولارپى وي. پە منى كې د ونو
ژېپى پانپى بىكلى بىكارى. د
منو او نورو مېۋو خورلۇڭتە لري.
لە منو خەخە خلک مۇبا ھم
جوروي. د منو مۇبا خوندۇرە او
خوردە وي. زما مۇبا خوبىسېرى.

رَبَا	رَبَا
مَنْبِي	مَنْبِي
پانِبِي	پانِبِي
ژوْبَنْ	ژوْبَنْ

د وخت ارزښت

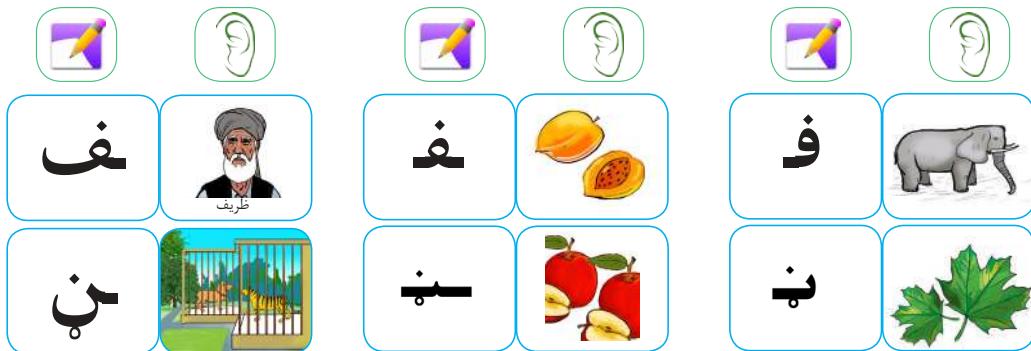

د منهون بن

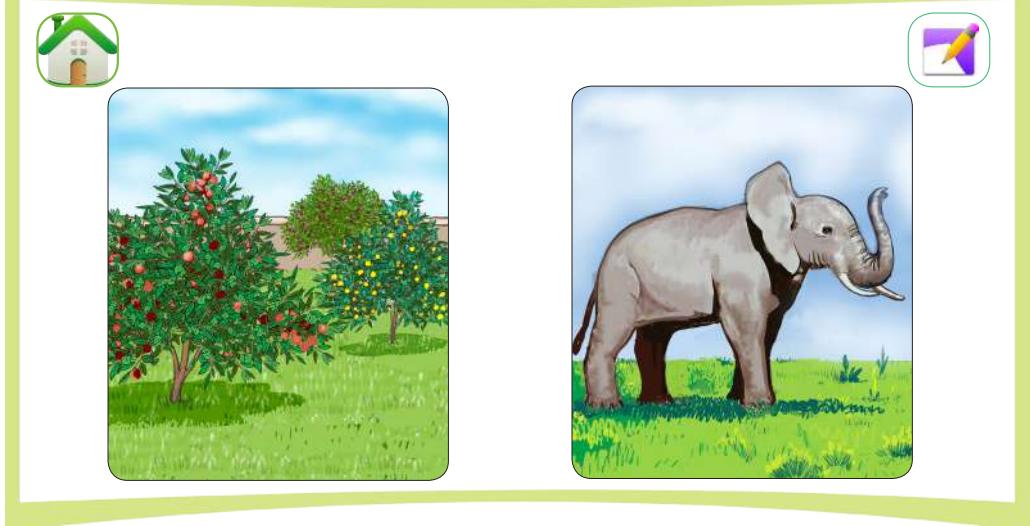
لیکل

- ۱- فيلان _____ گرخي.
 (ڈالپي، خرطوم)
 (هوا، بارونه)
- ۲- فيلان ڏپر درانه _____ ورلي شي.
 (اوبه، منهي)
- ۳- دا بن ڙبپي او سري _____ لري.
- ۴- د منهو او نورو مپوو خورل _____ لري.
 (گته، قلم)

فیل

	هجا	
غ ر خ ه	غ ر خ ه	ه و ڏ ڻ
ب منْع	ب منْع	گ ب ڻ ڻ
و ب مه	و ب مه	خ آن گه

املا

بن جن سن فن لن

بن

جن

سن

فن

لن

د مَهْوَبَن

خنگل	خند گل	ژمي	ژ مي
د منع	ب منع	منيره	م نيء ژه

هونسيار بزگر

فضل کاكا په ڄمکه کې په کار بوخت و. زوي يې ڄيرک
ناخاپه چيغه کره. پلاره ژراراشه! دا څه شی دی؟ پلار يې ژر

خان ور ورساوه. ورته يې وويل:
پام چې ور نزدي نه شي! ماين دي.
فضل کاكا د ماين ځاي په نښه کړ.
کليوال يې خبر کړل چې ځانونه او
څاروي ځني وساتي. فضل کاكا
ماين پاکان راوستل. ماين پاکانو
ماين وکيښ. خلک يې د ماين له
خطره وړغورل.

د

د

د

خ

خ

خ

خوکى

خوکى

ک خوره

ک خوره

ڈنلہر

ڈنلہر

گپھی

گپھی

هونسیار بزرگ

مرستہ

لیکل

قدرت	قدرت	بُ منع	بُ منع
زنبق	زنبق	کپردا	کپردا

قدرت الله او خيرالله

قدرت الله غنم ژرندي ته ورپل. ژرنده له کلي څخه ډپره لري وه.
قدرت الله په لاره کې ستپي شو. لاسي کراچي. ېپه د لاري خوا
ته ودروله. د ونې ډډ ته ېپه تکيه وکړه.
په دې وخت کې د ده ملګري، خيرالله
راغي. ورته ېپه وویل: قدرت الله! لکه
چې ستپي شوي ېپه. راځه زه به درسره
مرسته وکړم. دواړو غنم وار په وار
ژرندي ته یوورپل. قدرت الله له خيرالله
څخه مننه وکړه.

منی	م نی	فیلان	فیلان
ژوبن	ژو بن	شفتالو	شفتالو

مرسته

قدرت الله او خير الله

لیکل

- ۱- فضل کا کا د ماین ھای ____ کو . (په نبیه، تیرہ)
- ۲- پام چې ورنڈی ____، ماین دی . (راشه، نہ شې)
- ۳- قُدرت اللہ غنم ____ ته ورل . (زرندی، کتاب)
- ۴- قُدرت اللہ په لاره کې ____ شو . (ولوبد، ستړی)

ھوبیمار بزرگ

پ	س	ث	خ	ھ
ک	ذ	ڏ	ڙ	ڦ
ت	ف	ه	ڻ	ڻ
ع	ض	ن	ڻ	ڻ

ر	ڏ	م	ب	۱
ت	ڙ	ط	ڦ	۲
د	ڏ	س	ڦ	۳
ز	ڙ	ڦ	ڦ	۴

۶ مانی	۵ فال	۴ خوکی	۳ قوم	۲ ڙرڙر	۱ بوھی
منہے	کال	خوک	فلم	ڙبه	گٻڌی
رنا	فیل	خپلی	قلم	ڙوند	ڏوھی
ناک	فلم	خانگه	چاقو	ڙرنده	ڏاد

املا

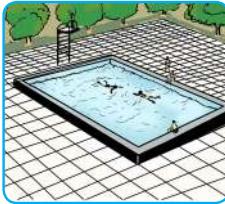
قدرت الله او خير الله

فَتَاح	فَتَاح
اِصلاح	اِصلاح
نِكَاح	نِكَاح
جَرَاح	جَرَاح

ح

خَوْض

د جُمعي ورخ وه. ملیحه او فتاح دپر خوشحاله وو. پلار بې ژمنه کرپي وه چې مېلپي ته به ھو. دوي يې مېلپي ته بوتلل.

فتح او ملیحه د کربکت لوبه کوله. توب پ يې په خوض کې ولوپد. فتاح او ملیحه ورغلل چې توب را واخلي. پلار بې ولیدل چې توب او بو ته لوپدلی دی.

توب يې ورته را وايست. فتاح او ملیحه ته يې وویل: بچیانو! خوض ته نزدی لوبې مه کوئ. خداي ﷺ مه کره، په کې وبه لوپبئ.

ح لال	حلال
مليحه حه	مليحة
مح راب	محراب
تس ببح	تسبيح

ح

ح

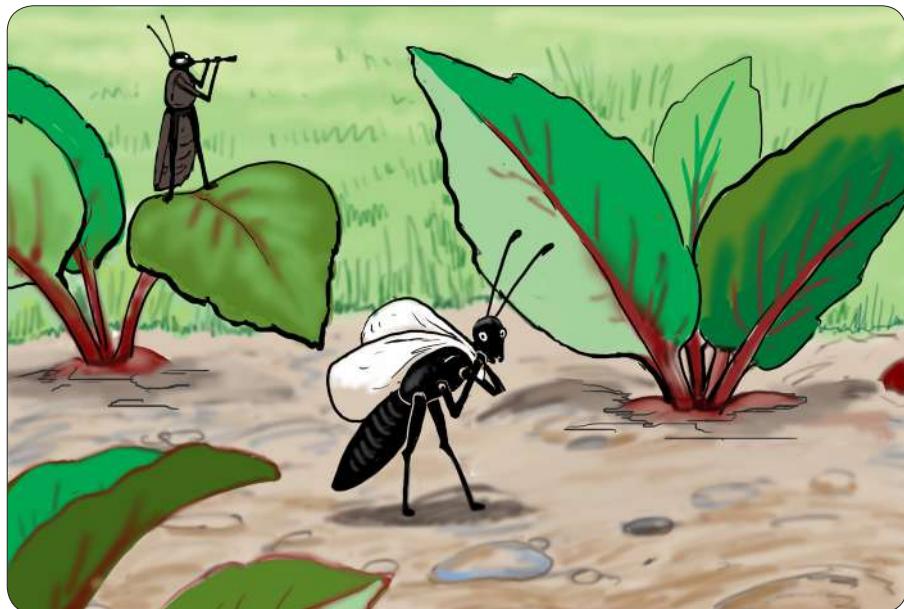
ح

حوض

ملگرتیا او دوستی

لیکل

ذاکر	ذا کِر
ذاکره	ذا کِ ره
ذکیه	ذک یه
ذره بین	ذَ ره بین

ذ

مُهم کاغذونه

ذکیه وَرَه ده. په لیک لوست نه پوهېږي. پرون له الماری، خخه یو کاغذ را وېدلى و. ذکیې کاغذ را واخیست. اور یې ورته واچاوه. مور یې ذاکره په منهه ورغله. په کاغذ لګېدلی اوږد یې مړ کړ. په دې وخت کې ذکرالله له بنوونځی خخه راغي.

مور یې وویل: زویه! ته دا کاغذ و گوره چې د خه شي دی. ذکرالله نیم سوی کاغذ و کوت. د دوی د کور د برپیننا بل و. ذکرالله مور ته وویل: دا خود کار کاغذ دی. مهم کاغذونه بايد په خوندي ئای کې وساتل شي.

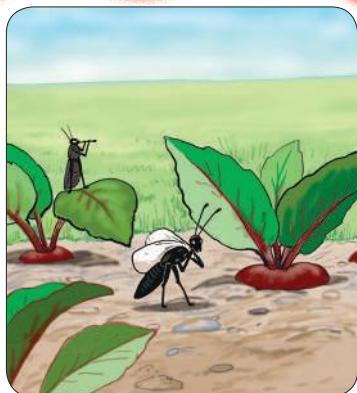

ذك يه	ذكىه
ذا كر	ذا كر
كا غ ذو نه	كاغذونه
كا غذ	كاغذ

ملگرتىا او دوستى

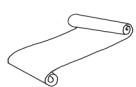

مۇھىم كاغذونە

ليكل

ح**ح****ح****ذ****ذ****ذ**

(غوبنسل، خوشحاله)
۱- مليحه او فتاح ڏپر وو.

(حوض، ورغلل)
۲- فتاح او مليحه _____.

(سپین، رالوبدلی)
۳- پرون له الماري يو کاغذ ____ و.

(برپیننا، الماري)
۴- د دوى د کور د ____ بل و.

حوض

هجا

	يع قوب	يعقوب	بیه ره	بیره
	ڙو بن	ڙوبن	کېڙ دی	کېڙدی
	ت را فيك	ترافيك	ق لم	قلم

املا

ذ

بند جذ عذ فذ هذ

بند

جذ

عذ

فذ

هذ

مُهم کاغدونه

اِخلاص	اِخ لاص
خَواص	خَ واصل
مَخصوص	مَخ صوص
را خلاص	را خلاص

ص

نظافت

صابرې صادق تە وویل: ورورە، بسۇونخىي تە د تگ وخت دى.

صادق ورتە وویل: لې صبر وکرە. زە مې مخ او لاسونە مىنئەم.

صابرې وویل: ما ھم مخ او لاسونە پە صابون و مىنئەل. صابرە

او صادق بسۇونخىي تە ولارل. بسۇونكىي شاگردان وكتل. د

دېپرو جامې صفا وې. نوکان يې لنە وو. د سروپىستان يې ھم

صفا وو. بسۇونكىي تولو تە آفرىن ووايە.

صابرې او صادق تە يې چىكچىكىي و كرپې.

ئىكە چې ھغۇي خېل كتابونە ھم پاك

ساتلىي وو. بسۇونكىي وویل: له صفایي-

سرە د انسان زېھ خوشحالە وي. ثواب

ھم لرى.

صا ب ره	صابره
رُخ ڪ	رُخت
اِخ ملاص	اِخلاص
صا بون	صابون

ص

ڪ

ڪ

نظافت

بِي حَائِيَه وَبِرَه

لیکل

فَیاض	فَیاض
مِرْض	مِرْض
رِیاض	رِیاض
عِوض	عِوض

ض

بې پروايي

ضيا، مُرتضى او فَیاض ملګري دی. هغوي یو ئهای لوبي کوي.

ضيا غونبنتل چې په سرو او بو کې ولامبې.

فَیاض ورته وویل: وروره! منی دی، په سرو او بو کې مه لامبه.

ناروغه به شې. ضيا د هغه خبره ونه منله. په سرو او بو کې بې

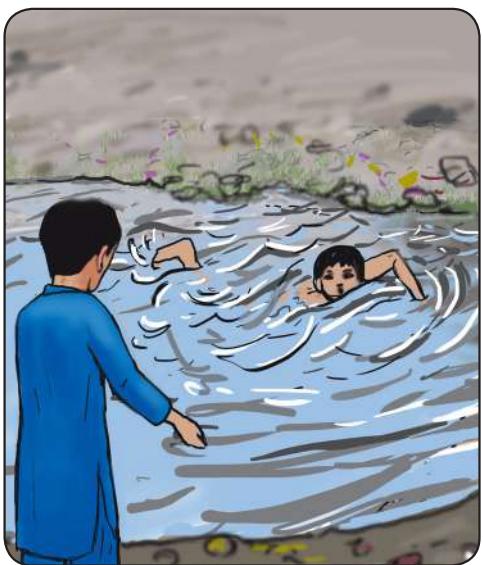
ولمبيل. ضيا سبا ته مریض شو.

مُرتضى او فَیاض، ضيا خو ورئي
ونه ليد. پونښتني ته يې ورغلل.

ضيا ورته وویل: بې پروايي مې
وکړه. ستاسو خبره مې ونه منله.

د حوض په سرو او بو کې مې
ولمبيل. مریض شوم. نور به د اسي

بې پروايي نه کوم.

ض - حرر	ضرر
فَ بِيَاض	فَيَاض
ضَ بِيَا	ضِيَا
مَ حَرِيْض	مَرِيْض

ح

ح

ح

بِيْ حَائِيْه وَبِرِه

بِيْ پُروَايِي

لِيَكِل

ص

مُحَمَّد مُصَّاص

ص

مُعْصَمَة

ص

ض

فَاعِيْض

ض

فَضِيلَة

ض

- ۱- صابرہ او صادِق نبوونئی ته _____. (ولادل، کابل)
- ۲- د سر _____ بی پھ صفا وو.
- ۳- ضیا غونبستل چی په _____. او بو کې ولامبی. (سرپ، مریض)
- ۴- ضیا د هغه خبره _____. (ونه منله، مریض)

نظافت

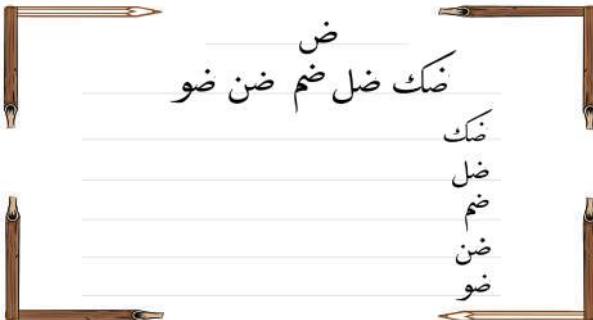

هجا

رَ نَا	رَنَا	فِي لَان	فیلان
فِتَاح	فتاح	افْغَانِسْتَان	افغانستان
مَلِيْحَه	ملیحہ	مَنْهِي	منی

املا

بې پرواپي

احتیاط	اٽیاط
خیاط	خیاط
خطاط	خطاط
ارتباط	ارتیاط

ط

خطاطی

طاھری د طیبی کتابچه ولیده. ویپ ویل: طیبی جانپا! دا کلمه شریفه چا درته لیکلی ده؟ طیبی وویل: دا مالیکلی ده. طاھری وویل: او هو! خومره بسکلی خط دی دی. سمه خطاطه یپ. طیبی وویل: مننه. زه هره ورخ د خط مشق کوم. طاھری وویل: ارمان چې زما خط ستاد خط غوندی واي.

طیبہ موسکی شوہ. ویپ ویل: دا خو آسانه خبره ده. ته هم مشق کوه. زه به خطاطی در زده کرم. طاھری مننه وکړه او خطاطی یپ پیل کړه. خه موده وروسته یپ خط بنایسته شو.

طاهِره	طاهِره
خطاطی	خطاطی
خطاط	خطاط
طیبہ	طیبہ

ط

ط

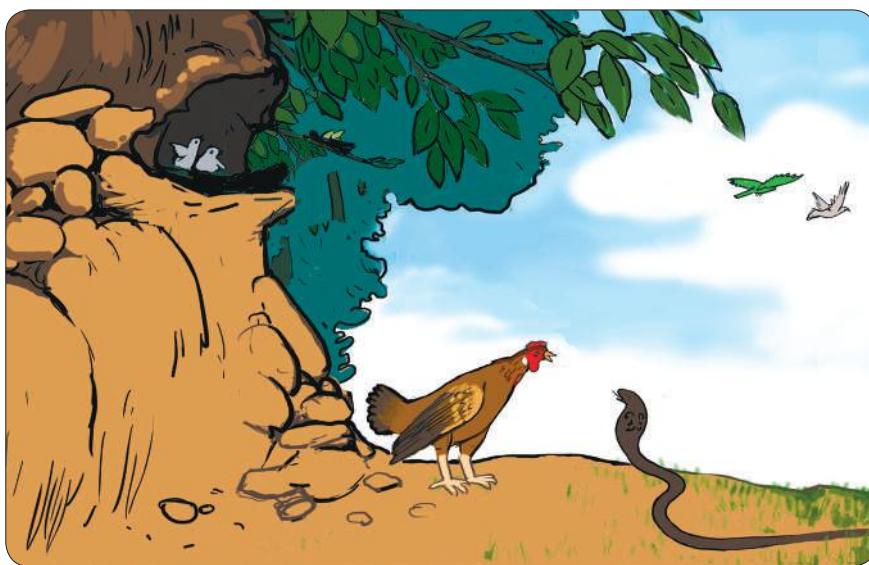
ط

خطاطی

دوستی

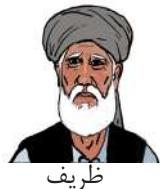
لیکل

مَحْفُوظ	مَحْفُوظ
لِحَاظ	لِحَاظ
حِفَاظ	حِفَاظ
الْفَاظ	الْفَاظ

ظ

بیزوگی

ظاھر او مَحْفُوظ حنگله ته تللي وو. د بیزوگی چيغي يې واور بدې. د بیزوگی پښه د وني په بناخونو کې بنده وه. ظاھر ونې ته ورو خوت. بناخونه يې سره بېل کړل. بیزوگی راکښته شو، منډه يې کړه. مَحْفُوظ وویل: هله چې بیزوگی دې خادر و تښتاوه! ظاھر وویل: زما د

نېکۍ لحاظ يې هم ونه کړ؟
وروسته بیزوگی له یوې غوټې
سره بېرته راغې. ظاھر وویل:
دا خو زما خادر دی. غوټه يې
خلاصه کړه. ګوري چې غوزان
او جلغوزي دی. مَحْفُوظ وویل:
عجبه ده! بیزوگی هم پوهېږي
چې د نیکې بدله نیکې ده.

ظاہر	ظاہر
مظلوم	مظلوم
لحاظ	لحاظ
حفیظ	حفیظ

ظ

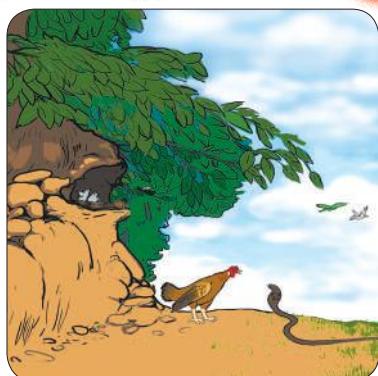
ظ

ظ

دوستی

بیزوگی

لیکل

ط**ط****ط****ظ****ظ****ظ**

(واورپدہ، ولیدہ)

۱- طاھری د طبیبی کتابچہ — .

(بنایستہ، خراب)

۲- خہ مودہ وروستہ بی خط — شو.

(چیغی، سترگی)

۳- د بیزوگی — بی واورپدی.

(راکنستہ، وتنستاوه)

۴- بیزوگی — شو.

خطاطی

هجا

کا غذ	کاغذ	ح می م ده	حمیدہ
رُخت	رُخت	خوش حال	خوشحال
اِخلاص	اِخلاص	ذَ ره بین	ذَره بین

املا

ظ
ظ ن ظ ظ ن ظ

بیزوگی

شُروع	شُروع
دِفاع	دِفاع
اخْتِرَاع	اخْتِرَاع
وِداع	وِداع

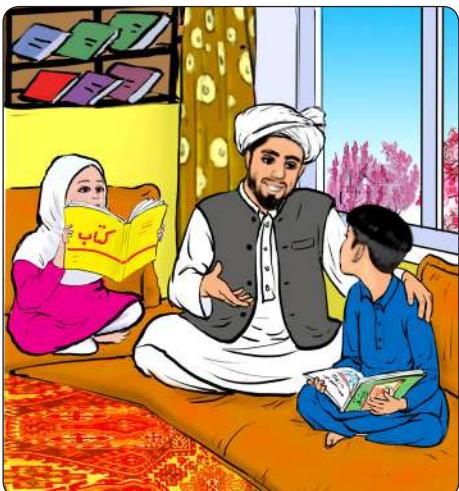
ع

مُطالعه

عابده او عمر د عبد الله اولادونه دي. دوى به له پلار خخه پوبنستني کولي. پلار يې عالم سرى دي. د دوى پوبنستني به يې حوابولي. عابدي پلار ته وويل: تا دومره شيان له چا زده کري دي؟ پلار يې وويل: دا مې له ملگرو زده کري دي. عمر وويل: ملگري دي خوك دي؟ پلار يې وويل: ملگري مې ڏبر دي. دوى ڏبر معلومات لري.

عابدي وويل: نو موږ ته يې هم راونسيه. پلار يې په خندا وويل: زما ملگري کتابونه دي. ڏبر کتابونه مې مطالعه کري دي.

هر علم په کتابونو کې وي.

عَبِيدَه	عَابِدَه
عَالِم	عَالِم
تَعْلِيم	تَعْلِيم
شَمَاع	شَمَاع

ع

خ

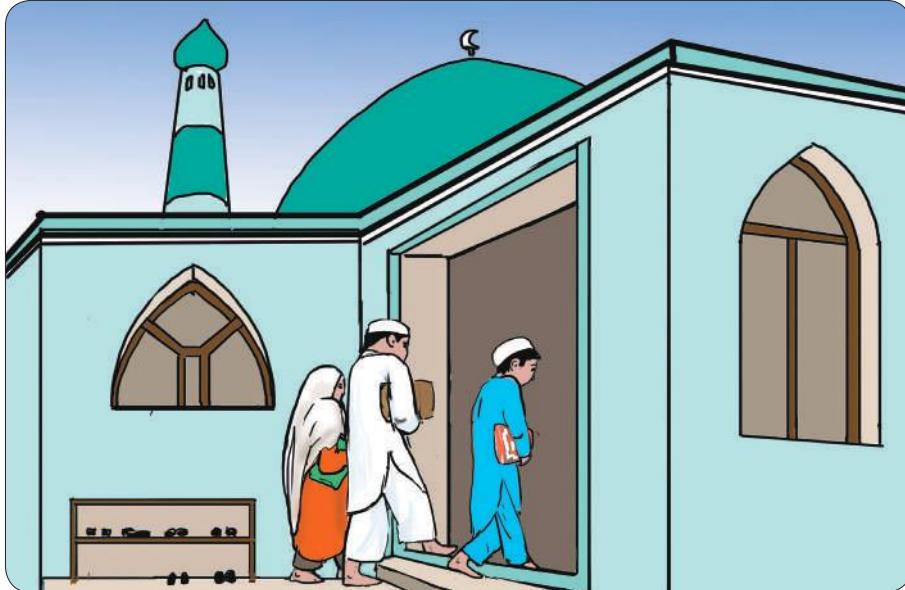
ح

مُطالعہ

د جومات ادبونه

لیکل

گازَرِي	گا زَ رِي
شیدِي	شىء دِي
تروپِي	تر وِي
مورِي	مو رِي

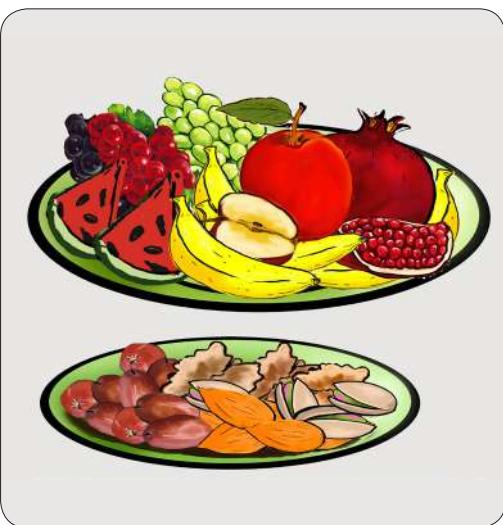
ي

مېۋى

زمور ھېواد مُعتَدِله ھوا لري. خاوره بې د مېۋو او غلو دانو كولو تە جورە دە. ۋۆل ۋۆل مېۋى پە كې كېزى. مېۋى پە دوه ۋۆلە دى. تازە مېۋى او وچى مېۋى. مەنى، آلوچى، آنگور، ھندوانى، خىتكىي، آنار، مالتى تازە مېۋى دى. بادام، پستە، غوزان، جىلغۇزى، مۇمپىلى او نخود وچى مېۋى بىلل كېزى.

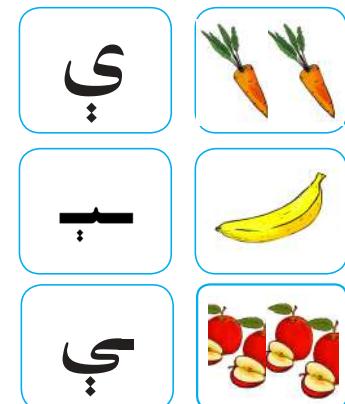

حىنى مېۋى ھم تازە وي، ھم وچىزى. لكە توت، آنگور او خىتكىي. مېۋى بىن تە گىتە لرى. تازە مېۋى باید پاكى و مىنھل شى. د ناپاڭو مېۋو خورل انسان مىرىضوي. د ھېواد حىنى مېۋى نورو ھېوادونو تە لېرل كېزى.

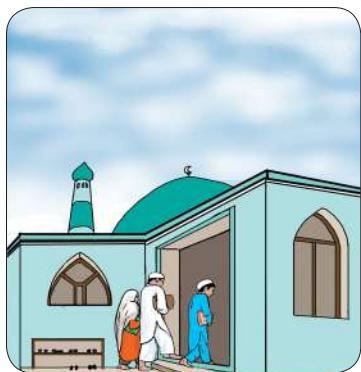

مې سوې	مېبوې
هې واد	هېواد
مې نه	مېنە
شې لدې	شېلدى

د جومات ادبونه

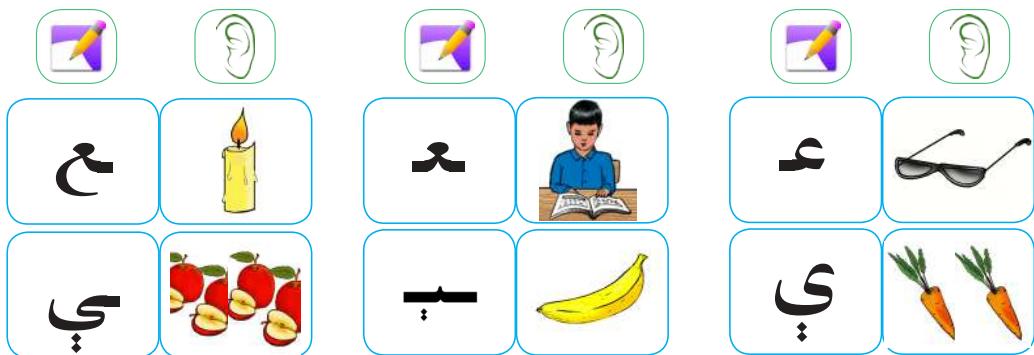

مېبوې

ليكل

(کتابونه، پوبنستنی)

۱- دوی به له پلار خخه — کولپی.

(لری، علم)

۲- دوی ڈپر معلومات — .

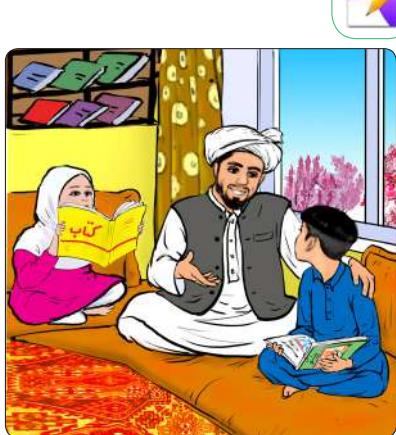
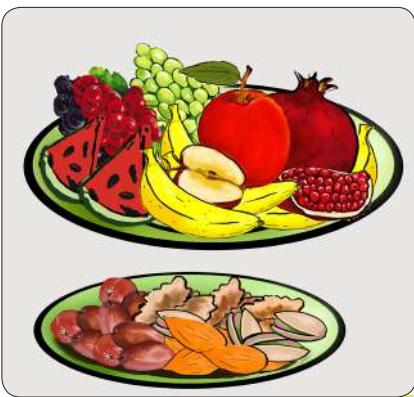
(مپوی، وچپی)

۳- ڈول ڈول — په کپ کپڑی.

(مریضوی، گتھے)

۴- مپوی بدن ته — لری.

مُطالعہ

	هجا			
صا بِ ره طِيب طِيب	صا بِ ره	صا بِ ره	صا بِ ره	صابرہ
رُخْ صت طا هِ ره طا هِ ره	رُخْ صت	طا هِ ره	طا هِ ره	رُخصت
ضَ رَ حَفِيظ حَفِيظ	ضَ رَ	حَفِيظ	حَفِيظ	ضرَر

املا

بِي

بِي چِي سِي صِي طِي

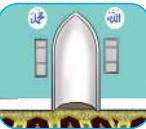
بِي
چِي
سِي
صِي
طِي

ح

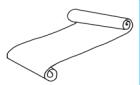
ح

ح

ذ

ذ

ذ

ذَكِيٌّ

ذَكِيٌّ

حاجي

حاجي

کاغذ

کا غذ

تسَبِّح

تسَبِّح

رُخْصَتِي

ذاکِر په حَمِيد پسې کور ته وَرغَى. حَمِيد را ووت. کاغذ او
قلم بې په لاس کې وو. ذاکِر وویل: راَخه چې لوبي وکړو. بیا
به په حَوض کې ولا مبو. حَمِيد وویل: زه خو او س درس وايم.
مازديگر به لوبي وکړو. ذاکِر وویل: نن خو رُخْصَتِي ده. په

رُخْصَتِي کې نو چا درس ویلی؟ په
دې وخت کې د حَمِيد مور را وو تله.
وبي وویل: په رُخْصَتِيو کې هم لوبي
وکړئ، هم درسو نه وو ایئ. بیا به د
مکتب درسو نه در ته آسانه شي.

ذاکِر وویل: سمه ده تروري!

ضا بط	ضابط	صا بون	صابون
مريض	مرتضى	تصویر	تصوير

رُخَّصَتِي

ناروغي

لیکل

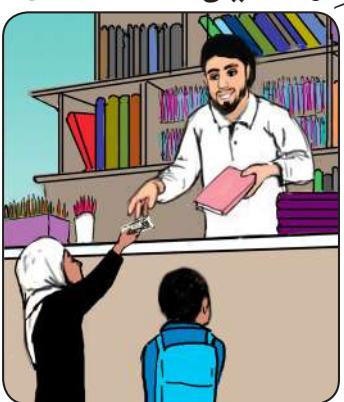

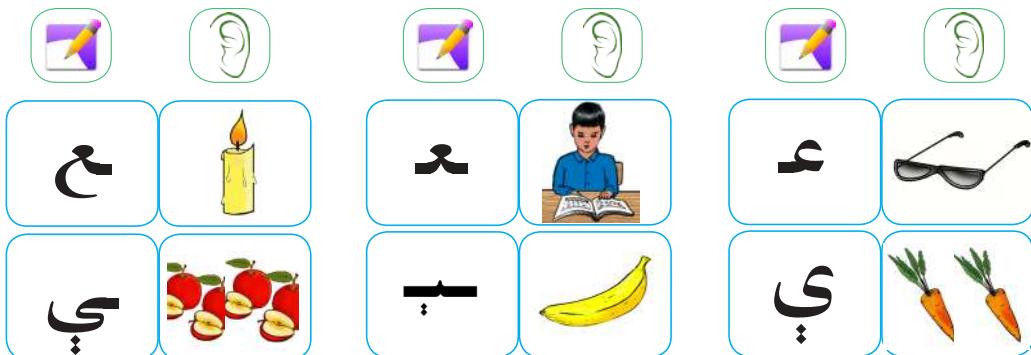
ط		ط		ط	
خط		خط		ظ	
ظاھر		ظاھرہ	طاھرہ		طاھرہ
محفوظ		محفوظ	خطاط		خطاط

د خطاطي قلمونه

ظریف د ظاھر او طاھری پلار دی. یوه ورخ طاھری وویل: پلاره! زما د خط کتابچه ڏکه شوی ده. ظاھر وویل: زما هم د خطاطی قلمونه په کار دی. پلاری پویل: نورائی چې بازار ته پسې ولار شو. بازار ته ورسپیدل. ظاھر وویل: هاغه دی، نَظر مُحَمَّد ماما مې وگورئ. نَظر مُحَمَّد ڏبرنې خطاط دی. هغه د خطاطی قلمونه بنې پېژني. ظاھر ته یې د خطاطی قلمونه واخیستل. طاھری وویل: ماما! زما کتابچه دی هېرہ شو؟ نَظر مُحَمَّد وویل: نه، نه. د خط بنسکلې کتابچه به درته واخلم.

مې سوې	مبوي	عې نَ كې	عَينَكِي
آلو چې	آلوجې	مُطالعه	مُطالعه

ناروغي

د خطاطي قلمونه

ليکل

(حَوْض، مِيدَان)

۱- بِيَا بِهِ پِه — کِي و لامبو.

(قَلْمَ، وَايِم)

۲- زَه خَو او س درس — .

(ظَاهِر، شَتَه)

۳- ظَرِيف د ظَاهِر او طَاهِرِي پَلَار — . (دَه، شَتَه)

(بَازَار، دَكَه)

۴- زَمَاد خَط كَتابَچَه — شُوي دَه.

رُخَصَتِي

ه	د	ض	ر	ذ
ڏ	ڙ	ڙ	ڻ	ڻ
ه	ق	ع	ڦ	ڦ
گ	ل	م	ڦ	ڦ

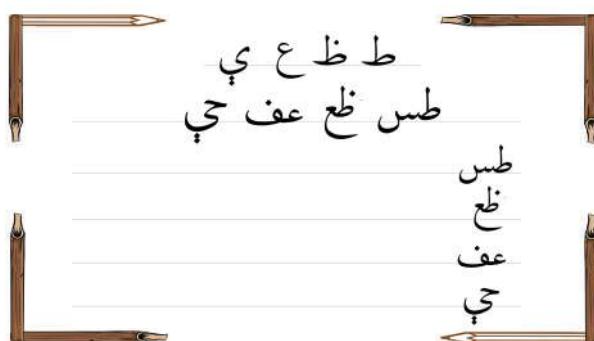
۱	ط	ت	پ	ف
۲	ٿ	ٿ	ڙ	ڻ
۳	ج	ڳ	چ	ڙ
۴	ٻ	ڏ	ڏ	ڙ

٦	سُنکِی	٥	مُنکِی	٤	صابر
خولی	ایبک	مری	چوغکی	صابر	خط
مری	الوتکی	خپلی	صابون	سطل	توت
خپلی	صابرہ	ھیلی	خطاطی	خطاطی	تور
ھیلی	خطاطی		خطاطی	خطاطی	زره

املا

د خطاطی قلمونه

اوږي	او ږي
بېږي	بې ړي
شرۍ	ش ړي
پېږي	پې ړي

ي

څلی

هيلۍ او هوسۍ سره ملګري دي. د دوي کورنۍ خوشحاله ژوند لري. تپره اوني هيلۍ او هوسۍ بازارته ولاړي. هوسۍ ورور ته کورتۍ او خولۍ واخیستې. هيلۍ هم خپلې خور سپوږدمۍ ته څلې واخیستې. څلې د سپوږدمۍ په پښوکې جورې نه وي. سپوږدمۍ خپه شوه. هيلۍ ورته وویل: خورې!

مه خپه کېږه. څلې به بېرته درته بَدَلې کرم. بله ورئ هيلۍ او سپوږدمۍ بازارته ولاړي. دوکاندار څلې وربدلې کړي. سپوږدمۍ له دوکاندار خخه مننه وکړه.

هی ملی	ھیلی
هو سی	ھوسی
کو رنی	کورنی
سپوبزمی	سپوبزمی

ی

ی

ی

خپلی

بخشنہ

لیکل

سری	سے رہی
دوستی	دوسرے تھی
تیکری	تیک رہی
گری	گری

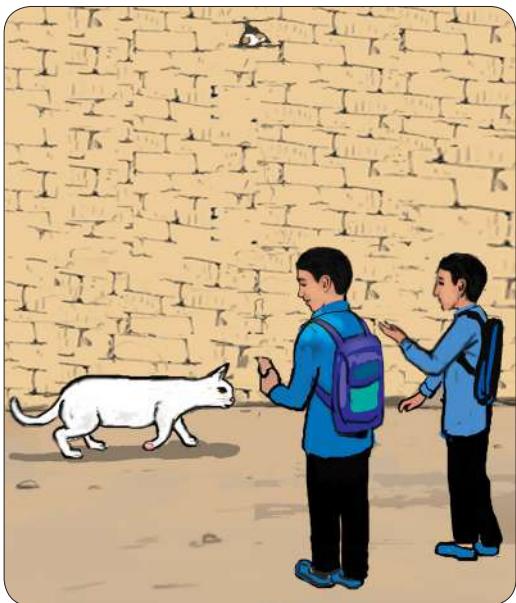
۶

د مرغی بچي

ولی او سخی سره ملگری دی. ولی سپینه پیشولری. پیشو
په باغ کې گرئی او میو میو کوي. یوه ورخ ولی او سخی
په باغ کې لوبی کولي. د مرغى بچې یې ولیدل چې له ئالى

رالو پدلي وو. پيشو غوبنتل
چي و بي خوري. د ولبي او
سخبي ورته پام شو. دوارو د
مرغى بچي را واخيسنل. په
حاله کې يې كېبنودل. مرغى
په مَنسوکه خپل بچي ونازول.
ولي وويل: و گوره! مرغى
خوشحالي کوي. په چون
چون له مور خخه مننه کوي.

بَچي	بَچي
سپنه	سپينه
لې دل	لېدل
پې شو	پېشو

ي

مې

ي

بخنسه

د مرغى بَچي

ليکل

- ۱- تپره اوی هيلى او هوسي بازار ته — . (واخيسى، ولاپى)
- ۲- خپلى د سپوردمى په پنسوکې — نه وي. (جورپى، هيلى)
- ۳- د ولې او سخى — پام شو. (باغ، ورته)
- ۴- و گوره! مرغى — کوي. (خوشحالى، ميوميي)

خپلى

	هجا	
طاهِره	طاهِره	طاهِره
ظریف	ظریف	ظریف
حَفیظه	حَفیظه	حَفیظه

املا

ي سي صي طي ي

ي
سي
صي
طي
ي

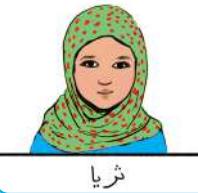
ي سي صي طي ي

د مرغى بچي

غِياث	غِياث
وارث	وارث
ميراث	ميراث
اناث	اناث

ث

ماين

ٿُريا او غياڻ پر لاره روان وو. ٿُريا وويل: هغه ٿه شى دى?
 ٿُريا ور روانه شوه. غياڻ ٿر له لاسه راونيوه. ويبي ويل: پام!
 پام! ٿُريا ٿاي په ٿاي ودرپده. ويبي ويل: غياڻ لالا ٿه خبره
 ده؟ غياڻ وويل: هغه سري نسبى نه ويني؟ ٿُريا وويل: هغه

تيربى چې په سره رنگ په نښه شوي
 دى؟ غياڻ وويل: هو! دا د خطر
 نسبى دى. چبرته چې مایونه وي،
 په همدي په نسبو بنودل کېږي. هغه د
 پتنگ په شان شى ويني؟ هغه ماين
 دى، ماين. ٿُريا وويل: وي، نښه شوه

چې پوهه دې کرم

ثُرَيا	ثُرَيا
عُشَمَان	عُشَمَان
كُوْثُر	كُوْثُر
مُشَّلَّث	مُشَّلَّث

ث

ش

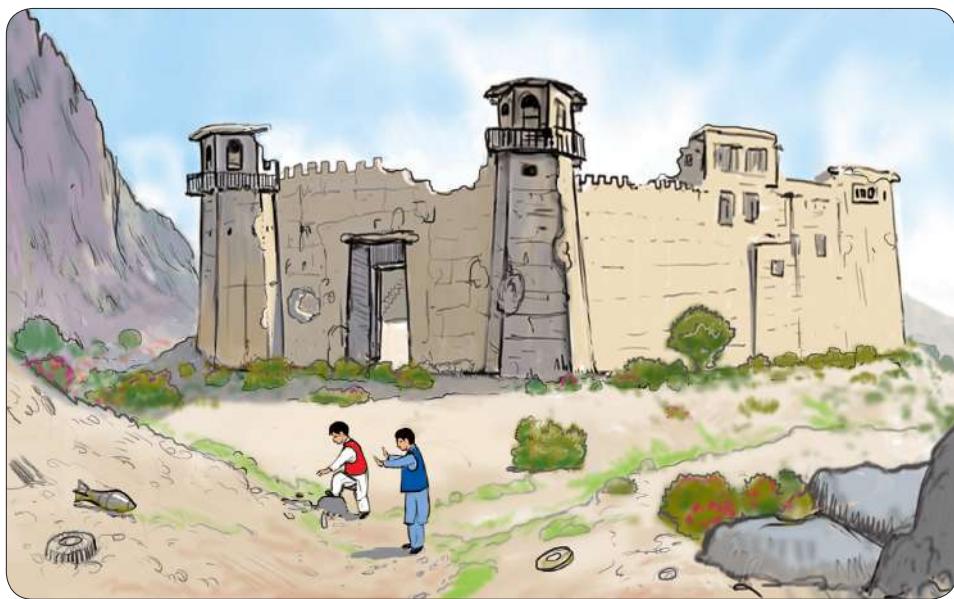
ث

ماين

د ماين خَطَر

ليكل

گورئ	گو رئ
راورئ	را ورئ
وکرئ	و کرئ
ولرئ	ول رئ

ئ

اتِفاقي

يوه سپين بيرى غونبىتل خپل زامن لە بې اتِفاقي خخە وباسى.

يوه ورخ بې زامنۇ تە وويل:

ورشى، ما تە د لېستىو يوه گېلى، راورئ. هغۇرى ورتە گېلى، راورە. بىا بې گېلى، هر زوی تە د ماتولۇ لپارە ورکرە. هغۇرى گېلى، ماتە نە شوی كەرى. سپين بيرى پە خپلە گېلى، خلاصە كرە. يوه يوه لېستە بې ماتە كرە. خپلو زامنۇ تە بې وويل:

گورئ! تاسو د گېلى، پە چېرى يو ئاي اوسى، اتِفاقي ولرئ. پە دې كې به تول گتە وکرئ. كە بې اتِفاقي شوئ، تول به تاوان وکرئ.

و کړئ

ئ

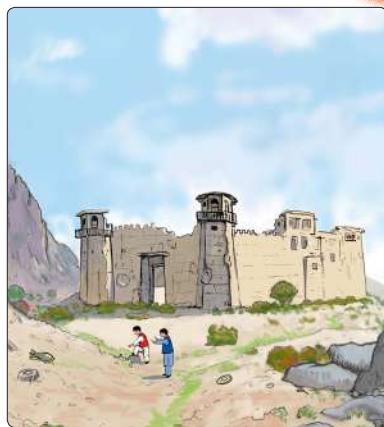
ئ

ئ

و کړئ	و کړئ
مه نیټ سئ	مه نیسیئ
نیټ سئ	نیسیئ
اَخْ ملئ	اَخْ لَهْ

د ماین خطر

اتفاق

لیکل

(کتابچه، نسبی)

۱- دا د خطر _____ دی.

(ده، لاره)

۲- غیاث للا خه خبره _____؟

(ماتپری، گپلی)

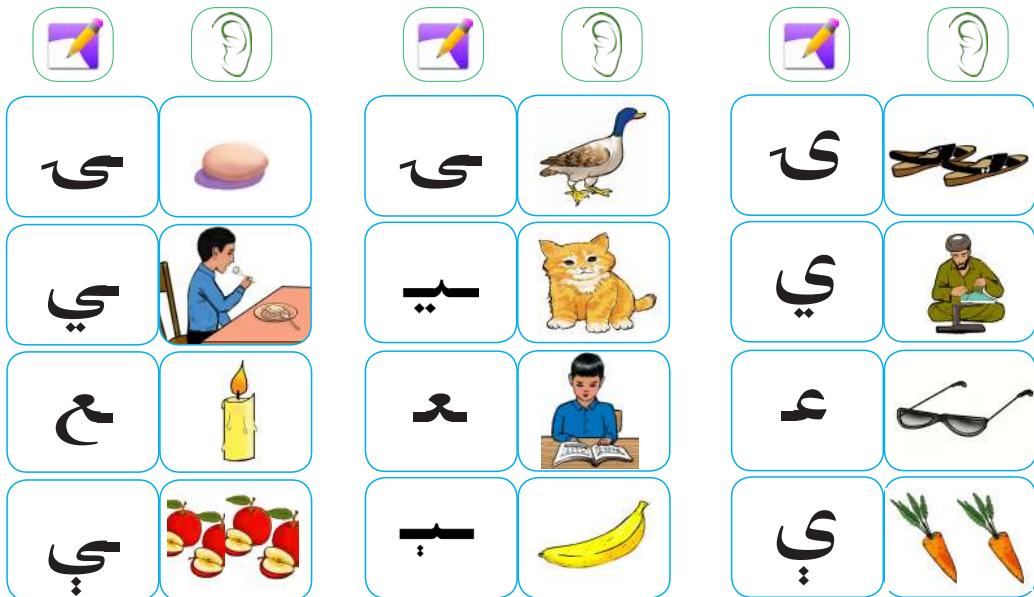
۳- ما ته د لبستو بوه _____ را وری.

(لبته، یوئای)

۴- تاسود گپلی په خپر _____ او سئ.

ماين

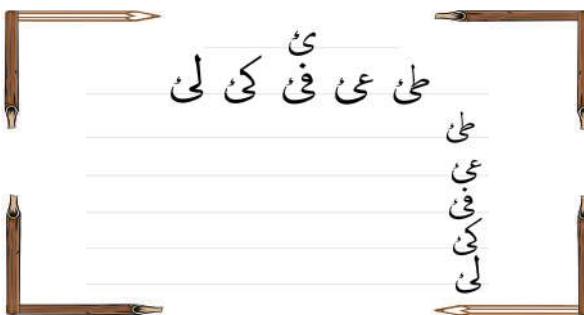

هجا

	کورنى کو رنى	مې سوپى	مېبوپى
	سپوبىمى سپوبىمى	عې نَ كې	عَينَكَبِي
	مسىتىي مسىتىي	عا لِم	عالِم

املا

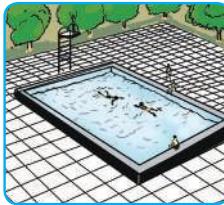
اتفاق

اِصلاح	اِص لاح
فَلاح	فَ ملاح
نِكاح	نِ كاح
فَتاح	فَ تاح

ح

د هیلی بچی او چرگوری

نَری باران ور بدہ. چرگوری د حَوض پر غاره پاتی و ژرل بی. د هیلی بچی ورغی. ورتہ ویپ ویل: ولی ڙارپی؟ چرگوری وویل: زموږ کور د حَوض پوري غاره دی. په حَوض نه شم ور گَهبدای. د هیلی بچی بی اوښکی پاکی کړي. ورتہ ویپ ویل: اول و خاندہ، بیا دې له حَوض څخه پوري باسم. چرگوری و خندل. د هیلی بچی ورتہ وویل:

اوسم نو زما پر شا کښه. چرگوری شا ته ور توب کړ. د هیلی بچی په حَوض کې لامبو وو هله. چرگوری بی له حَوض څخه پوري ایست. چرگوری خوشحاله شو او مننه بې ترپ و کړه.

حـا مـد

حـامـد

مـحـ رـاب

مـحرـاب

تـسـ بـبـح

تـسـبـبـح

فـ تـاح

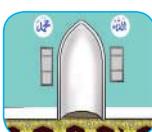
فـتـاح

حـ

حـ

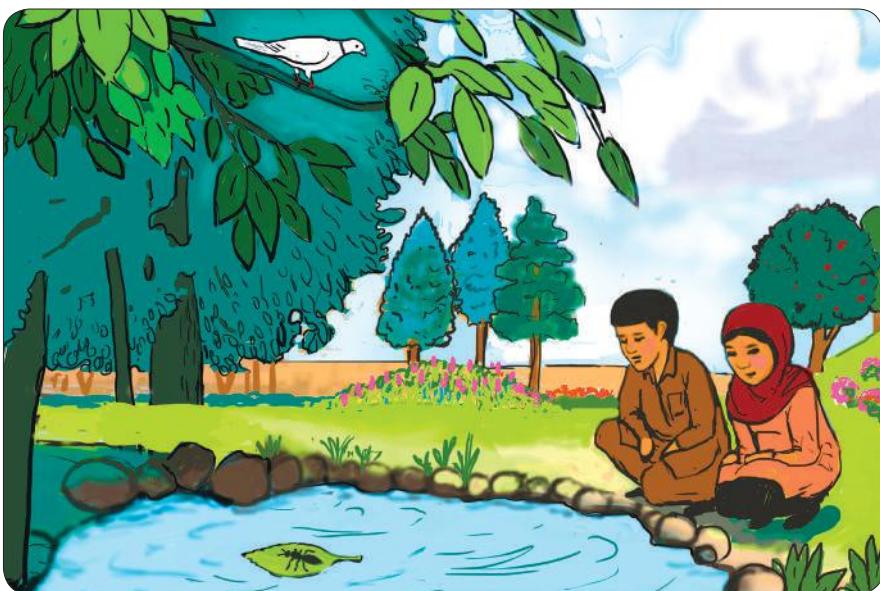
حـ

د هـیـلـیـ بـچـیـ اوـ چـرـگـوـرـیـ

نـیـکـیـ

لـیـکـلـ

هېواد	هې واد
هِندوانې	هِندوا نې
هَوا	هَوا
سَهار	سَهار

ه

هيله او اميد

د خيبر له ژوندہ زړه تورو. یوه شپه يې په ژړا وویل: پښه مې ماين وَهلي ده. نه مې ځان ته خير رسپري او نه نورو ته. پلار يې دوي شمعي راوري. یوه جوره وه، بله ماته. دواړه يې ولګولي.

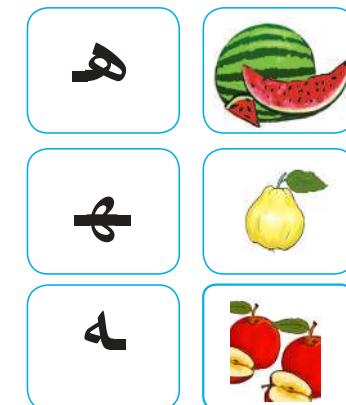

دواړو یو ډول رَنا کوله. پلار يې وویل: وګوره! ماته شمع هم پوره رَنا کولي شي. ناهيلی کېږه مه. که ته تعليم وکړي، ځان او خلکو ته به دې خير ورسپري. خيبر د پلار لاسونه بنکل کړل. ويې ویل: ډېره مننه. د ژوند روښانه لاره دې راوبنوده.

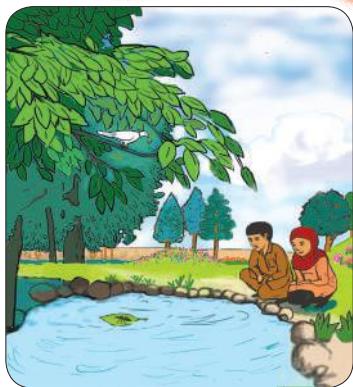

ھ گوی	ھغوی
مَھا رت	مَهارت
کو ته	کوتہ
پور ته	پورتہ

نیکی

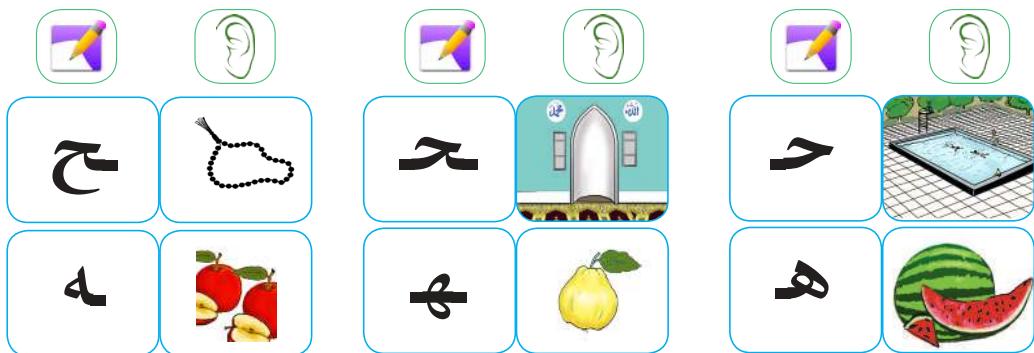

ھیله اوْ اُمید

لیکل

- ۱- دھیلی بچی — (ورغی، باران)
- ۲- زمود کورد — (اونسکی، حوض) پوری غارہ دی.
- ۳- یوہ — (جورہ، تعلیم) وہ، بلہ ماتھے.
- ۴- دوا رو یو ڈول — (خان، رنما) کولہ.

دھیلی بچی او چرگوئی

